

H R V A T S K I S A B O R
Odbor za europske poslove

Klasa: 022-03/17-03/87
 Urbroj: 6521-31-17-01
 Zagreb, 27. lipnja 2017.

ODBOR ZA FINACIJE I
DRŽAVNI PRORAČUN
Predsjednica Grozdana Perić

Poštovana predsjednice Odbora,

Odbor za europske poslove na temelju članka 154. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora prosljeđuje Odboru za financije i državni proračun Stajalište Republike Hrvatske o zakonodavnom paketu o PDV-u za e-trgovinu. Zakonodavni paket o PDV-u za e-trgovinu obuhvaća sljedeći dokument Europske unije iz Radnog programa za razmatranje stajališta Republike Hrvatske za 2017. godinu te povezani prijedlog provedbenog akta:

- i) **Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu COM (2016) 757;**
- ii) **Prijedlog provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost COM (2016) 756.**

Stajalište Republike Hrvatske o zakonodavnom paketu o PDV-u za e-trgovinu je Koordinacija za vanjsku i europsku politiku i ljudska prava Vlade Republike Hrvatske usvojila Zaključkom: Klasa: 022-03/17-07/282, Urbroj: 50301-23/22-17-1 na sjednici održanoj 12. lipnja 2017. godine.

Predmetni Prijedlog direktive te Prijedlog provedbene uredbe Komisija je dostavila Hrvatskom saboru 8. prosinca 2016. te je u tijeku njihovo donošenje u Vijeću Europske unije.

U skladu s člankom 154. stavkom 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora, molim Vas da Odboru za europske poslove dostavite mišljenje o stajalištu Republike Hrvatske najkasnije do 14. srpnja 2017. godine.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK ODBORA
Domagoj Milošević

U prilogu: - Stajalište Republike Hrvatske o zakonodavnom paketu o PDV-u za e-trgovinu
 - COM (2016) 757
 - COM (2016) 756
 Na znanje: - INFODOK služba

28-06-2017

PRIJEDLOG OKVIRNOG STAJALIŠTA RH

Prijedlog Direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu i Prijedlog Provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

Proposal for a Council Directive amending Directive 2006/112/EC and Directive 2009/132/EC as regards certain value added tax obligations for supplies of services and distance sales of goods and Proposal for a Council Implementing Regulation amending Implementing Regulation (EU) No 282/2011 laying down implementing measures for Directive 2006/112/EC on the common system of value added tax

Nadležno TDU za izradu prijedloga stajališta (nositelj izrade stajališta), ustrojstvena jedinica i službenik/ica:

Nadležno tijelo državne uprave: Ministarstvo financija

Ustrojstvena jedinica: Porezna uprava, Carinska uprava, MFIN

Nadležni službenik/ica: Renata Kalčić, Bosiljko Zlopaša

Druga tijela državne uprave, agencije i javne ustanove uključene u izradu Prijedloga okvirnog stajališta: MINGO

Nadležni službenik/ica u MVEP (Sek. za koord. eur. poslova): Maša Popović

Nadležna radna skupina Vijeća EU i nadležni službenik/ica u SP RH pri EU: Ana-Marija Holzer Werft

Osnovne sadržajne odredbe prijedloga EU:

Provedenim procjenama postojećih odredbi na području PDV-a utvrđeno da je važeći sustav PDV-a za prekograničnu e-trgovinu složen i skup kako za poduzeća tako i za države članice. EK je kao prioritet postavila prevladavanje prepreka za prekograničnu e-trgovinu. U skladu s tim EK je iznijela niz prijedloga za izmjenu PDV regulative kojima će se modernizirati sadašnja pravila o PDV-u koja se primjenjuju na aktivnosti e-trgovine između poduzeća i potrošača kako bi se smanjilo opterećenje i stvorile jednake mogućnosti na jedinstvenom unutarnjem tržištu za poduzeća iz država članica EU i onih iz trećih zemalja obzirom da sada postoje određene razlike. Poduzeća iz trećih zemalja u povoljnijem su položaju od poduzeća iz država članica EU zato što je uvoz dobara male vrijednosti oslobođen PDV-a, a kada se takva dobra nabavljaju iz drugih država članica EU isporuke se oporezuju. Predloženi paket izmjena ponajprije se bavi nedostacima i preprekama s kojima se suočavaju mala i srednja poduzeća. Predložene izmjene Direktive 2006/112/EC trebale bi stupiti na snagu u dvije faze 1.1.2018. i 1.1.2021.

Provedbom prijedloga u dvije faze omogućuje se da se određene mjere, poput praga i pojednostavnjenih obveza, mogu uvesti već 2018. bez potrebe za bilo kakvim dodatnim razvojem informacijske tehnologije. Međutim, za odredbe koje bi se primjenjivale od 2021. državama članicama potrebno je određeno razdoblje kako bi osigurale da se sustavi informacijske tehnologije mogu razviti i testirati te povezati s postojećim i/ili novim sustavima koje koristi i razvija Carinska uprava. Iako će se carinske uprave suočiti s

izazovima s obzirom na to da će ukidanje oslobođenja od plaćanja PDV-a za uvoz malih pošiljaka dovesti do znatnog porasta broja pošiljaka za koje se PDV mora naplatiti, isto će biti ublaženo pojednostavnjenjem koje se radi u sklopu MOSS-ova programa za uvoz za sve pošiljke u vrijednosti do 150 eura, povećanjem prihoda od PDV-a za države članice u iznosu od sedam milijardi eura godišnje te jednakim uvjetima za poduzeća iz EU-a koja su trenutačno u nepovoljnom položaju u odnosu na poduzeća iz trećih zemalja.

Glavne sadržajne odredbe prijedloga:

- (1) proširenje postojećega MOSS-a (*Mini One Stop Shop*) na prodaju na daljinu dobara i usluga unutar Zajednice, osim elektroničkih usluga te na prodaju na daljinu dobara iz trećih zemalja;
- (2) uvođenje pojednostavnjenih postupaka za globalno prijavljivanje i plaćanje PDV-a na uvoz za uvoznike robe namijenjene krajnjem kupcu kada PDV nije plaćen kroz sustav MOSS;
- (3) uklanjanje postojećih pragova za prodaju na daljinu unutar Zajednice koji su uzrok poremećaja na jedinstvenom tržištu;
- (4) uklanjanje postojećih oslobođenja od plaćanja PDV-a za uvoz malih pošiljaka od dobavljača u trećim zemljama, što prodavače u EU-u dovodi u nepovoljan položaj;
- (5) uvođenje zajedničke mjere pojednostavnjenja na razini Zajednice, uključujući prag PDV-a od 10.000 eura za prodaju robe i elektroničkih usluga na daljinu unutar Zajednice kako bi se pomoglo malim novoosnovanim poduzećima koja se bave e-trgovinom kao i pojednostavnjenih pravila za identifikaciju kupaca;
- (6) dopuštanje prodavačima iz EU-a da primjenjuju pravila matične zemlje u područjima kao što su izdavanje računa i vođenje evidencije; i
- (7) veća koordinacija među državama članicama pri reviziji prekograničnih poduzeća koja se koriste sustavom PDV-a kako bi se osigurale visoke stope usklađenosti.

Razlozi za donošenje i pozadina dokumenta:

EK je posvećena osiguranju slobodnog kretanja robe i usluga kao i osiguranju da „pojedinci i poduzeća mogu neometano pristupiti aktivnostima na internetu i obavljati ih u uvjetima poštenog tržišnog natjecanja”. U vezi važećih pravila o PDV-u u Komunikaciji „Strategija jedinstvenog digitalnog tržišta za Europu” iz svibnja 2015. i Komunikaciji o akcijskom planu o PDV-u „Put k jedinstvenom europskom području PDV-a – vrijeme je za donošenje odluka” iz travnja 2016., na prvo su mjesto stavljeni prevladavanje prepreka za prekograničnu e-trgovinu koje su rezultat zahtjevnih obveza plaćanja PDV-a kao i uklanjanje inherentnog nedostatka neutralnosti koji šteti poslovanju EU-a. Prijedlozima će se modernizirati trenutačna pravila o PDV-u koja se primjenjuju na aktivnosti e-trgovine i doprinijeti tome da se PDV prilagodi budućim potrebama.

U osnovi tri su razloga za djelovanje:

- složenost obveza plaćanja PDV-a neprestano se pokazuje kao jedan od ključnih razloga zašto se poduzeće ne uključuje u prekograničnu e-trgovinu te to stoga znači da mnoga poduzeća ne mogu pristupiti jedinstvenom tržištu. Procijenjeno je da troškovi usklađivanja s obvezama PDV-a u prosjeku iznose 8000 eura godišnje za svaku državu članicu u koju poduzeće isporučuje svoje proizvode i usluge. To je znatan trošak za poduzeća, posebice za mala i srednja poduzeća
- trenutačni sustav nije neutralan jer su poduzeća iz EU-a u očigledno nepovoljnijem položaju od poduzeća iz trećih zemalja koja mogu legitimno i zahvaljujući visokim razinama neusklađenosti isporučivati u EU bez plaćanja PDV-a. Budući da stope PDV-a mogu iznositi i

do 27%, dolazi do znatnog narušavanja tržišnog natjecanja u korist poduzeća iz trećih zemalja ako se PDV ne primjenjuje.

- složenost postojećeg sustava kao i trenutačno oslobođenje od plaćanja za uvoz malih pošiljaka znači da države članice gube dragocjene prihode od poreza. Procjenjuje se da u prekograničnoj e-trgovini zbog izgubljenog PDV-a i neusklađenosti takvi gubitci trenutačno iznose i do pet milijardi eura godišnje.

EK je pripremajući prijedlog izvršila provjeru pravila u vezi postojećeg minisustava „sve na jednom mjestu” (MOSS) koji se primjenjuje na elektroničke usluge koje poduzeća isporučuju potrošačima. Prijedlog se posebice bavi nedostatcima i preprekama s kojima se suočavaju MSP-ovi i mikropoduzeća. U kvantitativnom smislu uvođenjem prekograničnog praga unutar EU-a 2018. godine iz trenutačnog će sustava MOSS-a biti izuzeto 6.500 poduzeća, što će dovesti do potencijalne uštede za ta poduzeća od 13 milijuna eura. Od uvođenja pojednostavnjenih uvjeta u pogledu dokaza 2018. koristi će imati dodatnih 1.000 poduzeća. Od praga koji će se primjenjivati i na dobra kada se MOSS proširi 2021. koristi će imati 430.000 poduzeća, uz potencijalne uštede tim poduzećima do 860 milijuna eura.

Inicijativa ima i obilježja programa REFIT koja su povezana s glavnim ciljevima nove inicijative, a to su „minimizirati opterećenja povezana s prekograničnom e-trgovinom koja su rezultat različitih režima PDV-a”. U pogledu rezultata očekuje se da će se prijedlogom poduzećima smanjiti troškovi izvršenja obveza PDV-a za 2,3 milijarde eura godišnje od 2021., a istodobno će se državama članicama povećati prihodi od PDV-a za sedam milijardi eura. Nadalje, proširenje MOSS-a 2021. uzima u obzir i određene nedostatke utvrđene procjenom inicijative iz 2015. u sklopu programa REFIT kao što su potreba za pravilima matične zemlje u pogledu zahtjeva za izdavanjem računa, koordinacija revizije, komunikacija s poreznim obveznicima te svakako uključivanje praga za dobavljače dobara i usluga.

Status dokumenta:

Dana 1. prosinca 2016. godine, EK je usvojila "paket PDV-a e-trgovine" koji se sastoji od izmjene Direktive Vijeća 2006/112/EZ i Direktive Vijeća 2009/132/EZ koje odnose na određene obveze PDV-a za isporuku usluga i prodaja robe na daljinu (dok. 14820/16), izmjena Provedbene uredbe Vijeća 282/2011 koja definira mjere provedbe Direktive 2006/112/EZ (dok. 14821/16) i izmjene Uredbe Vijeća 904/2010 o administrativnoj suradnji i borbi protiv prijevara u području PDV-a (dok. 14822/16).

O promjenama u Direktivi 2006/112/EZ i Direktivi 2009/132/EZ te Provedbenoj Uredbi Vijeća 282/2011 raspravljalo se na tehničkoj razini pod predsjedništvom Malte na sastancima radne skupine o poreznim pitanjima (WPTQ) 11. siječnja, 8. veljače, 22. veljače, 8. ožujka, 24. ožujka, 4. travnja, 4. svibnja i 19. svibnja, kao i na Radnoj skupini za visoku razinu (HLWP) 6. lipnja 2017. godine.

Na dva od gore navedenih sastanaka WPTQ-a, pozvani su stručnjaci iz Carinskih uprava da sudjeluju u raspravi o sustavu uvoza i da postave pitanja EK. Kako bi se riješili svi operativni problemi potrebna je daljnja koordinacija sa stručnjacima iz Carinskih uprava. Na temelju komentara izaslanstva, Predsjedništvo je izdalo različite kompromisne tekstove Prijedloga Direktive. Većina izaslanstva izrazila je načelnu podršku prijedlogu EK i kompromisni tekstovi nisu promijenili svoju opću filozofiju i ciljeve. DE još uvijek ima političku rezervu na proširenje MOSS na sve usluge, primjenu domaćih pravila i uvođenje sheme za uvoz kada vrijednost ne prelazi 150 eura.

Rasprave su omogućile stabiliziranje velikog dijela Prijedloga Direktive, ali predsjedništvo smatra da je potrebna daljnja rasprava na tehničkoj razini u vezi pet otvorenih pitanja. Navedeno se odnosi na uvođenje praga od 10.000 eura za telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja programa i elektroničke usluge, pravila zemlje identifikacije za izdavanje računa i vođenje evidencija, proširenje MOSS-a na sve usluge, posebna shema za uvoz dobara male vrijednosti, proširenje opsega na *online* platforme i skladišta odgovorna za ispunjavanje poreznih obveza. MT PRES izradilo je nacrt izvješća o napretku (dok. 5997/17) na prijedlog koji je predstavljen na HLWP sastanku 6.6.2017. i koje će biti upućeno ministrima na znanje tijekom Vijeća EOCFIN 16.6.2017.

Predložene izmjene Direktive 2006/112/EC trebale bi stupiti na snagu u dvije faze 1.1.2018. i 1.1.2021. godine.

Stajalište RH:

RH u načelu podržava prijedloge usmjerene na smanjenje opterećenja povezanih s prekograničnom e-trgovinom kako bi se poduzećima olakšao pristup jedinstvenom tržištu kao i izjednačavanje pravila u vezi oporezivanja PDV-om poduzeća iz trećih zemalja s poduzećima u EU u odnosu na prodaju na daljinu.

RH se zalaže za donošenje jasnih pravila u cilju olakšanja prekogranične prodaje u EU obzirom da će donošenje harmoniziranih pravila pridonijeti pravnoj sigurnosti poreznih obveznika.

RH smatra da bi prag za PDV u iznosu 10.000 eura za prekograničnu trgovinu koji bi se uveo kao pomoć malim poduzećima uvelike olakšao njihovo poslovanje, jer do tog iznosa nije potrebno izvršiti registraciju u drugim državama članicama, a time bi se poboljšalo prikupljanje prihoda od PDV-a.

Vežano uz Prijedlog za širu primjenu MOSS sustava od 1.1.2021. u cilju jednakog oporezivanja isporuka dobara između poreznih obveznika unutar EU i domaćih isporuka, RH smatra da isto zahtjeva veće povjerenje i suradnju među poreznim upravama država članica, a šira primjena MOSS-a će vjerojatno stvoriti dodatne IT troškove radi nadogradnje sustava koji bi se trebali pokriti iz postojećih ugovora i iz ugovora planiranih za sljedeća razdoblja. Šira primjena MOSS-a će utjecati i na prihode državnog proračuna koje ne možemo procijeniti.

U vezi izdavanja računa i rokova čuvanja dokumentacije predloženo je da se primjenjuju pravila države članice sjedišta poreznog obveznika, odnosno države članice identifikacije te će se na taj način pojednostaviti poslovanje poreznih obveznika. RH podržava prijedlog prema kojem je rok za čuvanje dokumentacije 10 godina, međutim u vezi primjene pravila države članice sjedišta, odnosno identifikacije kod izdavanja računa proizlazi da države članice primateljice kao i RH u tom slučaju neće moći utjecati na pravila o izdavanju računa, već će samo moći utjecati na pravila o izdavanju računa kada se radi o isporučitelju koji ima sjedište u RH, odnosno ako je RH odabrao za državu članicu identifikacije, što može stvoriti određene probleme.

RH smatra da bi se ukidanjem oslobođenja od PDV-a pri uvozu dobara čija vrijednost ne prelazi 22 eura i uvođenjem MOSS sustava za uvoz dobara čija vrijednost ne prelazi 150 eura izjednačili isporučitelji iz trećih zemalja sa onima iz država članica EU. Međutim ukidanje oslobođenja pri uvozu prouzročilo bi niz administrativnih poslova i troškova te se u tom dijelu

prijedlog ne može podržati već je potrebno u suradnji s carinskim stručnjacima daljnje usklađivanja i iznalaženje učinkovitih proceduralnih i tehničkih rješenja.

RH podržava napore kojima bi se riješilo bolje prikupljanje PDV-a i omogućilo poreznim obveznicima iz treće zemlje da se ne moraju registrirati u nekoj državi članici već bi poreznu obvezu podmirivale *online* platforme, odnosno skladišta odgovorna za ispunjavanja poreznih obveza. Međutim, ovo je dobra podloga za raspravu, ali su potrebne daljnje rasprave na tehničkoj razini kako bi se pronašla najbolja rješenja i onemogućilo izbjegavanje porezne obveze te nadzor nad istima.

Zaključno, RH se zalaže za smanjenje i izjednačavanje opterećenja PDV-om u e-trgovini, što je ključno za pravedno ubiranje PDV-a u djelatnosti e-trgovine koja bilježi sve veći porast. RH također smatra da su o ovome prijedlogu potrebne daljnje rasprave na tehničkoj razini kako bi se pronašla najbolja rješenja i pojednostavljenja sustava.

Sporna/otvorena pitanja za RH:

Isporuke dobara na daljinu i usluga koje obavi porezni obveznik osobi koja nije porezni obveznik oporezuju se prema mjestu primatelja usluga. Ako je iznos isporuka manji od 10.000 eura, mjesto isporuke, a time i oporezivanja je u državi članici isporučitelja. Na ovaj način se olakšava poslovanje malim poduzećima koja se u tom slučaju ne moraju registrirati u državi članici u kojoj obavljaju isporuke ili ako se odluče za MOSS morali bi prijavu učiniti od prve isporuke. Postavlja se pitanje kontrole toga praga, odnosno kako kontrolirati u kojem trenutku će porezni obveznik preći taj prag osobito kada se radi o uslugama.

Troškovne implikacije za države članice trebale bi biti ograničene jer proširenje MOSS-a predstavlja razvoj postojećeg informacijskog sustava i u RH bi se trebao provesti iz postojećih ugovora i ugovora planiranih za slijedeća razdoblja.

Uvodi se od prag od 10.000 eura ispod kojega mjesto isporuke koje može biti obuhvaćeno posebnom odredbom za elektroničke usluge u Zajednici ostaje u državi članici dobavljača, što će smanjiti broj korisnika postojećeg sustava i smanjiti prihode državnog proračuna po toj stavci. RH bi trebala dugoročno imati koristi od ovog sustava, jer proširenjem MOSS-a na prodaju na daljinu i ukidanjem pragova isporuke RH bi trebala imati veće prihode od PDV-a, obzirom da je RH u slučaju prodaje na daljinu i MOSS-a, više država primatelj isporuka, nego isporučitelj. Također će na ovaj način kod prodaje dobara na daljinu i kod obavljanja usluga osobama koje nisu porezni obveznici druge države članice vršiti kontrolu i naplatu za nas (države sjedišta isporučitelja), ali je potrebno ojačati administrativnu suradnju između država članica.

Zbog obveze izdavanja računa i fiskalizacije računa za isporuke kojih je mjesto oporezivanja u RH mogući su problemi u vezi odredbe o izdavanju računa prema pravilima države članice identifikacije, a pogotovo zbog odredbe o neizdavanju računa kada se radi o posebnom postupku MOSS. U vezi izdavanja računa i rokova čuvanja dokumentacije predloženo je da se primjenjuju pravila države članice sjedišta poreznog obveznika, odnosno države članice identifikacije te će se na taj način pojednostaviti poslovanje poreznih obveznika. U vezi primjene pravila države članice sjedišta, odnosno identifikacije kod izdavanja računa proizlazi da države članice primateljice kao i RH u tom slučaju neće moći utjecati na pravila o izdavanju računa, već će samo moći utjecati na pravila o izdavanju računa kada se radi o

isporučitelju koji ima sjedište u RH, odnosno ako je RH odabrao za državu članicu identifikacije.

Obzirom da je navedenim Prijedlogom direktive predloženo da se dokumentacija čuva 10 godina smatramo da u tom slučaju RH ne bi trebala imati problema u slučaju nadzora koji bi se obavljao u RH, odnosno državi identifikacije.

Može nastati problem jer se predlaže da posrednik koji zastupa više poreznih obveznika ne treba specificirati isporuke koje je izvršio pojedinačni porezni obveznik, međutim svakako bi trebao odvojiti svoje isporuke od tuđih, ako se sam posrednik bavi istim transakcijama.

MOSS nije obavezan i isporučitelji se ne moraju registrirati za MOSS ako ne žele pa je pitanje hoće li nastati povećani broj prijava u državama članicama u kojima je mjesto oporezivanja. Također se postavlja pitanje da li će privatna osoba biti odgovorna za plaćanje carine i PDV-a ili bi isporučitelj ili prijevoznik morao biti obveznik carine i PDV-a. Dodatni problem je povrat dobara i isporuka trošarinskih dobara.

Prijedlog u vezi oporezivanja *online* platformi i skladišta je dobar za daljnju raspravu, međutim, nije jasno na koji će se način platforme moći učiniti obveznicima PDV-a za dobra koja se putem njih prodaju. O svemu je neophodna daljnja rasprava i potrebno je prikupiti više informacija, jer je upitno na koji način platforme prate prodaju, koliko stvarno znaju o isporukama, o transportu dobara i kakvom dokumentacijom raspolažu. Vezano za skladišta nije jasno radi li se o konsignacijskim skladištima ili carinskim skladištima. Također, se postavlja pitanje kako znati da li su iz takvih skladišta dobra prodana putem interneta ili ne te kojim i kakvim dokumentima bi ta skladišta trebala raspolagati i čuvati ih.

U obrazloženju predloženih izmjena poreznih propisa se nameću i određene obveze carinskoj službi, odnosno izmjena postupka uvoznog carinjenja za poštanske pošiljke i pošiljke pristigle putem brze dostave.

Međutim, iz predloženih izmjena nije vidljivo na koji način bi carinska služba mogla učinkovito i jasno pratiti naknadno plaćanje PDV-a putem periodične prijave PDV-a na mjesečnoj osnovi, niti jasno proizlaze obveze carinske službe i eventualna potreba izmjene carinskih propisa.

Sama činjenica da će PDV-u podlijegati sve pošiljke koje se uvoze (one kupljene na daljinu) dovest će do dramatičnog porasta opterećenja carinskih službi pri čemu je upitan odnos dobiti (prihoda proračuna) i troškova koštanja svih resursa uključenih u naplatu. Sukladno tome nije jasan ni obujam administriranja niti njegove posljedice na proračun, carinsku službu i gospodarstvo.

Stajališta DČ, EK i Predsjedništva EU:

Sve DČ se slažu da je neophodno riješiti navedene probleme i nedostatke koje postojeći sustav PDV-a u EU ima te da je isto tako neophodno odgovoriti na izazove koja brzorastuća e-trgovina stavlja pred tvrtke i porezna i carinska tijela. Međutim, razlikuju se stajališta oko toga kako i kada je potrebno provesti predložene promjene. NA HLWP 6.6.2017. SI je predložila da se prijedlog podijeli na dva dijela pa da se dio koji je skoro dogovoren oko proširenja MOSS-a usvoji što je prije moguće dok se rješenje za uvoz treba nastaviti raspravljati. SI je podržala UK dok su DE, DK, AT, FR, HR, RO, BG, EL, EL, SK, FI, IE bile protiv podjele paketa.

Neriješena pitanja:

DK ima opću rezervu na predloženi prag od 10.000 eura i politički se nije obvezala ni u kojem slučaju da će usvojiti predloženi tekst koji sadrži navedeni prag. **HU** ju podržava.

AT ima ozbiljne rezerve oko proširenja MOSS-a, jer je on dizajniran na taj način da operator može birati da li će ga koristiti, što će dovesti do velikih problema. Bilo bi bolje da je MOSS obvezan i da se i prijevoznici moraju registrirati na MOSS-u, jer pitanje je što će se dogoditi ako operateri budu koristili postojeća pravila, a ne MOSS. U takvim slučajevima postavlja se pitanje da li će privatna osoba bila odgovorna za plaćanje carine i PDV-a ili bi prijevoznik morao biti obveznik carine i PDV-a. Dodatni je problem povrata dobara. **DE** kao i **AT** smatra da se bez dogovora s carinskim službama ne može ići u daljnju raspravu jer će one biti opterećene predviđenim izmjenama. **FR** se slaže s **DE**, te ističe da moramo raspraviti sve dokumente i članke u kojima će se promjena morati evidentirati i tek tada usvojiti paket. Druge DČ također izražavaju zabrinutost oko utjecaja na carinske poslove.

Novi članak 14a. predviđa rješavanje pitanja skladišta kao i prijedloga da se platforme koje prodaju dobra proglase odgovornima za plaćanje i ubiranje PDV-a. **MT PRES** je zaključilo da je velika većina DČ sklona ideji da se platforme proglase obveznicima prikupljanja PDV-a tijekom e-trgovine te sukladno tome predložila tekst stavka 1. dok je u stavku 2. predložilo tekst kojim bi se riješio problem skladišta (*fulfilment houses*, FH), koji je već nekoliko puta raspravljan na radnoj skupini temeljem zahtjeva nekih DČ.

BE ističe da je FH problem drugačiji od onoga što želimo riješiti ovim zakonodavnim prijedlogom. Kod FH roba je uvezana u velikim količinama u EU (*in bulk*) i onda se prepakira komad po komad kada kupac kupi pojedini proizvod i otprema iz skladišta, što nije isto kao e-trgovina preko granice EU. Za takav poslovni model **BE** smatra da se ne može koristiti MOSS. Oni koji nisu registrirani, mogli bi se registrirati putem posrednika u MOSS-u no još uvijek nema konačno stajalište.

FR smatra da su platforme komplicirano pitanje koje je potrebno još analizirati. Za FH nije sigurna da treba biti odvojen za one tvrtke koje su u EU registrirane jer su oni već pod kontrolom, a za one koji su izvan EU registrirani, njih je teško prisiliti, osim možda da odaberu posrednika. Prijedlog ne rješava pitanje tko je odgovoran za plaćanje PDV-a te je teško provediv u praksi. Platforma bi trebala znati sve transakciji kao i o prijevozu što nije slučaj u stvarnosti. Tekst je preopćenit pa smatra da je potrebno razgraničiti situacije kada je platforme znala ili nije znala kako je tekao prijevoz dobara koja su prodana putem platforme. Treba nam pristup korak po korak kako bi se porezna tijela imala vremena pripremiti. Sličan stav imaju: **FI, HR, ES, PL, SK, CZ, BG, LT, LV, HU, IT, SK, IE, SI** koje su uložile analitičke rezerve.

UK je zabrinuta je da se s ovim žuri jer svi još nismo sigurni kako će stvari se odvit na OECD razni jer se njihova radna skupina 9. bavi ovim pitanjem. Smatra da se treba pričekati.

DE je FH jako važan problem na nacionalnoj razini o kojem još raspravlja i zato je neophodno riješiti problem što prije. Za FH nije još jasan mehanizam i ugovorni odnosi i stoga je potrebno dodatno vrijeme.

NL ulaže analitičku rezervu jer nije jasno o kakvim se skladištima radi, pa bi još jednom htjela čuti više informacija o navedenom problemu.

SI analizira predloženo i nije sigurna kako će se kontrolirati ugovorni odnosi između platformi i skladišta i što je ustvari FH. Smatra i dalje da je FH problem ustvari pitanje carinskih vlasti i da nije potrebno rješavati to ovdje kroz paket za e-trgovinu.

HU, AT, CZ, EL, IT, DE uložene rezerve imaju na dio prijedloga oko posrednika i poreznih te carinskih zastupnika, jer taj dio teksta i odnosa nije dovoljno jasno sastavljen.

Postavlja se pitanje trošarinskih dobara da li se na njih odnosi prag od 10.000 eura i **FR** podržava **NL** oko trošarinskih dobara da se naplata treba i dalje raditi kroz carinu, odnosno isključiti trošarinska dobra iz ovdje predloženih postupaka u prijedlogu.

ES i **PT** imaju problem oko predloženog ne izdavanja računa za transakcije koje će se prijavljivati u MOSS-u kao i primjenom pravila DČ sjedišta za čuvanje dokumentacije i izdavanje računa. Prijedlog je predviđao harmonizaciju roka za čuvanje dokumentacije i skraćivanje istoga te predviđa ukidanje potrebe za izdavanjem računa oko čega nije postignut dogovor, jer je **DE** inzistirala na ostanku roka od 10 godina kako je na njezinoj nacionalnoj razini.

DE smatra da je sve međusobno povezano i da je neophodno što prije otvoriti raspravu o zadnjem dijelu prijedloga, a to je Direktiva o administrativnoj suradnji i borbi protiv prijevara.

EK inzistira da je prag od 10.000 eura neophodan dio prijedloga i da bez njega prijedlog gubi smisao.

Sporna/otvorena pitanja za DČ, EK i Predsjedništvo EU:

Sporna pitanja navedena su u prethodnoj sekciji Stajališta DČ, EK i predsjedništva EU

Stav RH o spornim/otvorenim pitanjima DČ, EK i Predsjedništva EU:

Sporna pitanja se odnose na uvođenje praga od 10.000 eura za telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja programa i elektroničke usluge, pravila zemlje identifikacije za izdavanje računa i vođenje evidencija, proširenje MOSS-a na sve usluge, posebnu shemu za uvoz dobara male vrijednosti, proširenje opsega na *online* platforme i skladišta odgovorna za ispunjavanje poreznih obveza. Također je otvoreno pitanje kako će se urediti povrati dobara, isporuke trošarinskih dobara te odredbe o izdavanju računa iz kojih proizlazi da se za isporuke na daljinu neće izdavati računi. Stav RH u vezi otvorenih pitanja o kojima je potrebna daljnja rasprava navedena su u prethodnoj sekciji Stajališta RH.

Postojeće zakonodavstvo RH i potreba njegove izmjene slijedom usvajanja dokumenta:

Zakon o porezu na dodanu vrijednost

Utjecaj provedbe dokumenta na proračun RH:

Za sada nema procjene učinka na proračun RH.

Bruxelles, 1.12.2016.
COM(2016) 757 final

2016/0370 (CNS)

Modernizacija PDV-a za prekograničnu e-trgovinu između poduzeća i potrošača

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu

{SWD(2016) 379 final}

{SWD(2016) 382 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Europska komisija predana je osiguranju slobodnog kretanja robe i usluga te osiguranju da „pojedinci i poduzeća mogu neometano pristupiti aktivnostima na internetu i obavljati ih u uvjetima poštenog tržišnog natjecanja”. U pogledu trenutnih pravila o PDV-u u Komunikaciji „Strategija jedinstvenog digitalnog tržišta za Europu”¹ iz svibnja 2015. i Komunikaciji o akcijskom planu o PDV-u „Put k jedinstvenom europskom području PDV-a – vrijeme je za donošenje odluka”² iz travnja 2016., na prvo su mjesto stavljeni prevladavanje prepreka za prekograničnu e-trgovinu koje su rezultat zahtjevnih obveza plaćanja PDV-a kao i uklanjanje inherentnog nedostatka neutralnosti koji šteti poslovanju EU-a. Prijedlozima će se modernizirati trenutna pravila o PDV-u koja se primjenjuju na aktivnosti e-trgovine i doprinijeti tome da se PDV prilagodi budućim potrebama.

U osnovi postoje tri razloga za djelovanje:

- ponajprije, složenost obveza plaćanja PDV-a neprestano se pokazuje kao jedan od ključnih razloga zašto se poduzeće ne uključuje u prekograničnu e-trgovinu te to stoga znači da mnoga poduzeća ne mogu pristupiti jedinstvenom tržištu. Procijenjeno je da troškovi usklađivanja s obvezama PDV-a u prosjeku iznose 8000 EUR godišnje za svaku državu članicu u koju poduzeće isporučuje svoje proizvode i usluge. To je znatan trošak za poduzeća, posebice za MSP-ove.
- Nadalje, trenutni sustav nije neutralan jer su poduzeća iz EU-a u očigledno nepovoljnijem položaju od poduzeća iz trećih zemalja koja mogu legitimno i zahvaljujući visokim razinama neusklađenosti isporučivati u EU bez plaćanja PDV-a. Budući da stope PDV-a mogu iznositi i do 27 %, dolazi do znatnog narušavanja tržišnog natjecanja u korist poduzeća iz trećih zemalja ako se PDV ne primjenjuje.
- Treće, složenost postojećeg sustava kao i trenutno oslobođenje od plaćanja za uvoz malih pošiljaka znači da države članice gube dragocjene prihode od poreza. Procjenjuje se da u prekograničnoj e-trgovini zbog izgubljenog PDV-a i neusklađenosti takvi gubitci trenutno iznose i do pet milijardi EUR godišnje.

U sklopu plana za bolju regulativu Komisija je pripremajući prijedlog izvršila provjeru regulatorne prikladnosti postojećeg minisustava „sve na jednom mjestu” (MOSS) koji se primjenjuje na elektroničke usluge koje poduzeća isporučuju potrošačima kao i promjena u pravilima o mjestu isporuke takvih usluga iz 2015. Prijedlogom se u obzir uzima navedena procjena. Prijedlog će se posebice baviti nedostacima i preprekama s kojima se suočavaju MSP-ovi i mikropoduzeća. U kvantitativnom smislu uvođenjem prekograničnog praga unutar EU-a 2018. godine iz trenutnog će sustava MOSS-a biti izuzeto 6500 poduzeća, što će dovesti do potencijalne uštede za ta poduzeća od 13 milijuna EUR. Od uvođenja pojednostavnjenih uvjeta u pogledu dokaza 2018. koristi će imati dodatnih 1000 poduzeća. Od praga koji će se primjenjivati i na robu kada se MOSS proširi 2021. koristi će imati 430 000 poduzeća, uz potencijalne uštede tim poduzećima do 860 milijuna EUR.

Inicijativa ima i obilježja programa REFIT koja su povezana s glavnim ciljevima nove inicijative, a to su „minimizirati opterećenja povezana s prekograničnom e-trgovinom koja su rezultat različitih režima PDV-a”. U pogledu rezultata očekuje se da će se prijedlogom

¹ COM(2015) 192 final

² COM(2016) 148 final

poduzećima smanjiti troškovi izvršenja obveza PDV-a za 2,3 milijarde EUR godišnje od 2021., a istodobno će se državama članicama povećati prihodi od PDV-a za sedam milijardi EUR. Nadalje, proširenje MOSS-a 2021. uzima u obzir i određene nedostatke utvrđene procjenom inicijative iz 2015. u sklopu programa REFIT kao što su potreba za pravilima matične zemlje u pogledu zahtjeva za izdavanjem računa, koordinacija revizije, komunikacija s poreznim obveznicima te svakako uključivanje praga za dobavljače roba i usluga.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u određenom području**

Opći ciljevi prijedloga jesu neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta, konkurentnost poduzeća iz EU-a te potreba osiguravanja učinkovitog oporezivanja digitalnog gospodarstva. Prijedlog je u skladu s budućom primjenom načela odredišta za PDV kao što je navedeno u nedavnom Akcijskom planu o PDV-u koji je podržalo Vijeće.³

Uz Akcijski plan o PDV-u, prijedlog je prepoznat kao ključna inicijativa u Strategiji jedinstvenog digitalnog tržišta⁴ kao i u Strategiji jedinstvenog tržišta⁵ i Akcijskom planu za e-upravu⁶.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Prijedlog se temelji na članku 113. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). U članku se navodi da Vijeće, jednoglasno te u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom te Gospodarskim i socijalnim odborom, donosi odredbe za usklađivanje pravila država članica u području posrednog oporezivanja.

- **Supsidijarnost**

Prijedlog je u skladu s načelom supsidijarnosti jer glavne utvrđene probleme (narušavajući učinci, visoki administrativni troškovi itd.) prouzročuju pravila postojeće Direktive o PDV-u i povezani akti. Budući da je PDV porez koji je usklađen na razini EU-a, države članice ne mogu samostalno utvrđivati drugačija pravila te stoga svaka inicijativa za moderniziranje PDV-a za prekograničnu e-trgovinu zahtijeva prijedlog Komisije kako bi se izmijenila Direktiva o PDV-u. Prijedlogom će se jasno ponuditi vrijednost iznad one koju je moguće postići na razini država članica s obzirom na to da je glavno pojednostavnjenje u tome što će se sustav MOSS-a primjenjivati u svim državama članicama i biti dostupan poduzećima kako bi jednostavno i učinkovito obračunavala porezne obveze u svim državama članicama. Pristup neobvezujućih propisa kao kad države članice dobrovoljno primjenjuju MOSS, nije moguć jer se radi o iznimci od uobičajenih pravila te je stoga potreban koordiniran pristup koji se temelji na informacijskoj infrastrukturi.

- **Proporcionalnost**

Prijedlog je u skladu s načelom proporcionalnosti, tj. ne nadilazi ono što je potrebno kako bi se zadovoljili ciljevi Ugovora, posebice neometano funkcioniranje jedinstvenog tržišta. Kao i u slučaju testa supsidijarnosti, države članice ne mogu rješavati probleme i uzroke problema bez prijedloga o izmjeni Direktive o PDV-u. Proporcionalnost prijedloga ima mnoge važne aspekte. Prvo, provedbom prijedloga u dvije faze omogućuje se da se određene mjere, poput praga i pojednostavnjenih obveza, mogu uvesti 2018. bez potrebe za bilo kakvim razvojem informacijske tehnologije. Međutim, utvrđivanjem 2021. kao datuma provedbe glavnih

³ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

⁴ COM(2015) 192 final.

⁵ COM(2015) 550 final.

⁶ COM(2016) 179 final.

elemenata prijedloga uzima se u obzir činjenica da će državama članicama biti potrebno odgovarajuće razdoblje kako bi osigurale da se sustavi informacijske tehnologije mogu razviti i testirati. To omogućuje i daljnje savjetovanje s poduzećima. Drugo, iako će se carinske uprave suočiti s izazovima s obzirom na to da će ukidanje oslobođenja od plaćanja PDV-a za uvoz malih pošiljaka dovesti do znatnog porasta broja pošiljaka za koje se PDV mora naplatiti, jasno je da će to biti ublaženo pojednostavnjenjem koje se nudi u sklopu MOSS-ova programa za uvoz za sve pošiljke u vrijednosti do 150 EUR, povećanjem prihoda od PDV-a za države članice u iznosu od sedam milijardi EUR godišnje te jednakim uvjetima za poduzeća iz EU-a koja su trenutačno u nepovoljnom položaju.

- **Odabir instrumenta**

Prijedlogom se zahtijeva izmjena četiriju pravnih akata. Primarno će biti izmijenjene Direktiva 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost⁷ („Direktiva o PDV-u”) i Uredba (EU) 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost⁸. Relativno manje izmjene bit će unesene u Direktivu 2009/132/EZ o utvrđivanju područja primjene članka 143. točaka (b) i (c) Direktive 2006/112/EZ o oslobođenju od plaćanja poreza na dodanu vrijednost prilikom konačnog uvoza određene robe⁹ i Uredbu (EU) 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹⁰.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

- **Savjetovanja s dionicima**

Strategija savjetovanja imala je dvije glavne svrhe. Prva je bila pomoći u analizi u sklopu REFIT-a provedbe promjena iz 2015. u pogledu pravila o mjestu isporuke i MOSS-u, a druga je bila saznati stajališta dionika o obvezi Komisije u Strategiji jedinstvenog digitalnog tržišta u pogledu modernizacije okvira PDV-a za prekograničnu e-trgovinu.

Proces savjetovanja imao je četiri glavna aspekta:

- (1) savjetovanja i radionice s dionicima koje je provodio Deloitte kao dio Studije o „Mogućnostima modernizacije prekogranične e-trgovine” (veljača 2015. – srpanj 2016.);
- (2) seminar Fiscalis (rujan 2015., Dublin) s državama članicama i poduzećima;
- (3) ciljana savjetovanja s ključnim dionicima;
- (4) jedno javno savjetovanje¹¹.

Središnji cilj te procjene učinaka bio je učinak različitih mogućnosti na MSP-ove. Poduzete su posebne mjere kako bi se razumjeli i uzeli u obzir problemi s kojima se suočavaju MSP-ovi, a koji su i kvantitativno i kvalitativno bili temelj ove procjene. U tom je pogledu internetska

⁷ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

⁸ SL L 268, 12.10.2010., str. 1.

⁹ SL L 292, 10.11.2009., str. 5.

¹⁰ SL L 77, 23.3.2011., str. 1.

¹¹

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2015_vat_cross_border_ecommerce_en.htm.

Komisija je zaprimila oko 370 podnesaka. Svi javni podnesci dostupni su na mrežnoj stranici GU-a TAXUD: http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/public-consultation-results_en.xlsx

anketa, koja je bila posebno usmjerena na mala i mikropoduzeća i njihove predstavničke skupine, a Komisija je osigurala zastupljenost MSP-ova na konferenciji dionika.

Dodatni detalji navedeni su u Prilogu 2. Procjeni učinka „Sažetak savjetovanja s dionicima”.

Pitanja koja su tijekom procesa savjetovanja postavila poduzeća i poslovna udruženja, uključujući mala i srednja poduzeća, uglavnom se odnose na pravila o mjestu isporuke iz 2015. te na primjenu MOSS-a za predmetne usluge (potreba za postavljanjem praga, primjena pravila matične države za određene posebne obveze PDV-a poput izdavanja računa i vođenja evidencije, koordinacija revizije itd.) te ih ovaj prijedlog u velikoj mjeri odražava.

- **Prikupljanje i primjena stručnih znanja**

Komisija je iskoristila analizu koju je proveo Deloitte za studiju „Aspekti PDV-a u prekograničnoj e-trgovini – Mogućnosti modernizacije (veljača 2015. – srpanj 2016.), Grupa 1, Grupa 2 i Grupa 3. Studija je objavljena na mrežnoj stranici Komisije, na sljedećoj stranici: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/reports_published/index_en.htm.

Studija je imala trostruki cilj. Prvi cilj bio je pružiti gospodarsku analizu aspekata PDV-a e-trgovine u skladu s trenutačnim pravilima o PDV-u (Grupa 1). Drugi cilj bio je procijeniti učinak razmatranih mogućnosti za modernizaciju aspekata PDV-a prekogranične e-trgovine (Grupa 2). Treći cilj bio je procijeniti provedbu promjena u pravilima za mjesto isporuke za telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektroničke usluge (dalje u tekstu: „elektroničke usluge”) te povezani MOSS koji su na snagu stupili u siječnju 2015. (Grupa 3).

Dodatno su organizirana dva sastanka sa stručnjacima. Seminar Fiscalis 2020. organiziran je u rujnu 2015. u Irskoj, a na njemu su sudjelovali i stručnjaci za PDV iz država članica i poduzeća. Glavna svrha seminara bila je procijeniti pravila o mjestu isporuke iz 2015. i MOSS kao i mogućnosti modernizacije PDV-a za prekograničnu e-trgovinu koje su uključene u početnu procjenu učinka prijedloga. Druga radionica Fiscalis 2020. i Carina (engl. Customs) 2020. organizirana je u travnju 2016. u Švedskoj. Na njoj su sudjelovali porezni i carinski stručnjaci država članica, uglavnom kako bi razmotrili dio prijedloga koji se odnosi na uvoz (uklanjanje oslobođenja od plaćanja PDV-a za uvoz malih pošiljaka i proširenje MOSS-a na uvoz malih pošiljaka vrijednosti do 150 EUR).

Oba sastanka imala su dobar ishod, a preporuke dobivene tijekom tih sastanaka dodatno su razmotrene u ovom prijedlogu.

- **Procjena učinka**

Procjenu učinka za prijedlog razmotrio je Odbor za nadzor regulative 22. lipnja 2016. Odbor je dao pozitivno mišljenje o prijedlogu, uz preporuke koje su uzete u obzir. Mišljenje Odbora i preporuke uključeni su u Prilog 1. Radnom dokumentu službi za procjenu učinka koja prati ovaj prijedlog. Sažetak se nalazi na sljedećoj stranici: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-ecommerce_en.

- **Primjerenost propisa i pojednostavljivanje**

Ovaj prijedlog uključen je u program REFIT te je u tom pogledu provedena procjena provedbe promjena iz 2015. o pravilima o mjestu isporuke za elektroničke usluge te provedbe sustava MOSS za te usluge. Ta procjena pokazuje da je MOSS poduzećima uštedio 500 milijuna EUR u usporedbi s alternativom u obliku izravne registracije i plaćanja – u prosjeku

41 000 EUR po poduzeću. To predstavlja smanjenje troškova od 95 % u odnosu na alternativnu izravnu registraciju.

Procjena MOSS-a bila je vrlo korisna i u osiguravanju da se novom inicijativom prepoznaju pozitivne strane te da se uzmu u obzir svi nedostaci izmjena iz 2015. Primjerice, prijedlog uključuje uvođenje prekograničnog praga u 2018. koji se primjenjuje na usluge obuhvaćene promjenama iz 2015. kao i ublažavanje obveze podnošenja dvaju dokaza za dobavljače elektroničkih usluga s prometom manjim od 100 000 EUR (takozvano „blago prizemljenje”).

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Procjenjuje se da će se prijedlogom do 2021. podignuti prihodi država članica od PDV-a za sedam milijardi EUR godišnje. Procjenjuje se da će se prijedlogom smanjiti administrativna opterećenja za poduzeća za 2,3 milijarde EUR godišnje.

Troškovne implikacije za države članice trebale bi biti ograničene jer proširenje MOSS-a predstavlja razvoj postojećeg informacijskog sustava.

5. OSTALI DIJELOVI

• Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja

Provedbu će nadgledati Stalni odbor za administrativnu suradnju (SCAC). Kad je riječ o promjenama iz 2015., SCAC-u će potporu pružiti Stalni odbor za informacijsku tehnologiju (SCIT).

• Pregled glavnih odredaba prijedloga

Glavne odredbe prijedloga jesu:

- (1) proširenje postojećega MOSS-a na prodaju na daljinu materijalne robe i usluga unutar Zajednice, osim elektroničkih usluga te na prodaju na daljinu robe iz trećih zemalja;
- (2) uvođenje pojednostavnjenih postupaka za globalno prijavljivanje i plaćanje PDV-a na uvoz za uvoznike robe namijenjene konačnom kupcu kada PDV nije plaćen kroz sustav MOSS;
- (3) uklanjanje postojećih pragova za prodaju na daljinu unutar Zajednice koji su uzrok poremećaja na jedinstvenom tržištu;
- (4) uklanjanje postojećih oslobođenja od plaćanja PDV-a za uvoz malih pošiljaka od dobavljača u trećim zemljama, što prodavače u EU-u dovodi u nepovoljan položaj;
- (5) uvođenje zajedničke mjere pojednostavnjenja na razini Zajednice, uključujući prag PDV-a za prodaju robe i elektroničkih usluga na daljinu unutar Zajednice kako bi se pomoglo malim novoosnovanim poduzećima koja se bave e-trgovinom kao i pojednostavnjenih pravila za identifikaciju kupaca;
- (6) dopuštanje prodavačima iz EU-a da primjenjuju pravila matične zemlje u područjima kao što su izdavanje računa i vođenje evidencije; i
- (7) veća koordinacija među državama članicama pri reviziji prekograničnih poduzeća koja se koriste sustavom PDV-a kako bi se osigurale visoke stope usklađenosti.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga**

Članak 1. – izmjene Direktive o PDV-u – odredbe koje stupaju na snagu 1. siječnja 2018.

U točki 1. članka 1. predlaže se razjašnjavanje članka 28 Direktive o PDV-u, odražavajući rasprave u Odboru za PDV. Odredbi se dodaju riječi „uključujući slučajeve u kojima se za tu svrhu upotrebljava telekomunikacijska mreža, sučelje ili portal” kako bi se objasnilo da se taj članak primjenjuje i kada se elektronička usluga pruža preko posrednika ili treće strane koja djeluje u vlastito ime, ali za drugu osobu te koji se služi električnim sučeljem za izvršenje isporuke.

U točkama od 2. do 7. članka 1. predlažu se mnoga poboljšanja trenutanih posebnih odredaba za oporezivanje elektroničkih usluga koje isporučuju porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan osobama koje nisu porezni obveznici koje su propisane u poglavlju 6. glave XII. Direktive o PDV-u. Ta poboljšanja, koja ne zahtijevaju nikakve promjene u sustavu elektroničke registracije i plaćanja (MOSS), omogućuju poduzećima koji isporučuju takve usluge da se registriraju te prijavljuju i plaćaju PDV u jednoj državi članici na sve isporuke kupcima koje su utvrđene u Zajednici („mini sustav za pružanje usluga na jednom mjestu”, MOSS) te koja su rezultat evaluacije MOSS-a, uključujući savjetovanje o trgovini, jesu sljedeća:

- (1) Točka 2.: stavci od 2. do 5. dodaju se članku 58. Direktive o PDV-u kako bi se uveo prag od 10 000 EUR ispod kojega mjesto isporuke koje može biti obuhvaćeno posebnom odredbom za elektroničke usluge u Zajednici ostaje u državi članici dobavljača. Međutim, navedeno bi trebalo biti opcionalno za porezne obveznike kako bi im se omogućila primjena MOSS-a u svakom slučaju, npr. ako je tijekom kalendarske godine njihov promet iznimno ispod praga.
- (2) Točka 3.: Mijenja se članak 219.a Direktive o PDV-u kako bi se navelo da se primjenjuju pravila o izdavanju računa države članice identifikacije. Posljedično, dobavljači bi trebali poštovati pravila izdavanja računa jedne države članice umjesto, kako je to slučaj danas, svake države članice odredišta u koju se vrše isporuke.
- (3) Točke 4. i 5.: porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan u Zajednici, ali su u registru obveznika PDV-a u državi članici (npr. jer provode povremene transakcije koje podliježu plaćanju PDV-a u toj državi članici) ne mogu se koristiti ni posebnim odredbama za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan u Zajednici („neunijska odredba”) ni posebnom odredbom za porezne obveznike s poslovnim nastanom u Zajednici („unijska odredba”). Stoga ne mogu imati trenutanu korist od pojednostavnjenja koje nudi MOSS te se moraju registrirati za PDV u svakoj državi članici u koju isporučuju elektroničke usluge. Da bi se takvim poreznim obveznicima omogućila upotreba neunijskih odredaba, u prijedlogu se brišu riječi „te za kojeg se ne zahtijeva identifikacija na neki drugi način” u članku 358. točki a. Direktive o PDV-u te se u skladu s time prilagođava članak 361. stavak 1. točka (e) Direktive o PDV-u.
- (4) Točke 6. i 7.: Članak 369. stavak 2. i članak 369.k stavak 2. Direktive o PDV-u mijenjaju se kako bi naveli da je razdoblje za čuvanje evidencije u neunijskoj odredbi, odnosno u unijskoj odredbi, ono razdoblje koje definira država članica identifikacije poreznog obveznika umjesto trenutano razdoblje od deset godina, što uvelike premašuje zahtjeve čuvanja evidencije većine država članica.

Članak 2. – izmjene Direktive o PDV-u – odredbe koje stupaju na snagu 1. siječnja 2021. – Proširenje MOSS-a

U tom su članku sadržane odredbe potrebne za proširenje primjene trenutanih posebnih odredaba za oporezivanje „elektroničkih usluga” navedenih u poglavlju 6. glave XII.

Direktive o PDV-u na ostale usluge kao i na prodaju robe na daljinu, unutar Zajednice kao i izvan Zajednice. Posljedično, mogu se ukloniti definicije elektroničkih usluga u članku 358. Direktive o PDV-u, ali je potrebno dodati definiciju prodaje na daljinu (točka 11.). U tom se članku predlažu i mnoga daljnja unaprjeđenja trenutanih posebnih odredaba. Predloženi datum početka primjene jest 1. siječnja 2021. jer navedene promjene zahtijevaju i utvrđivanje detaljnih provedbenih odredaba i prilagodbe informacijskog sustava za registraciju, prijavu i plaćanje PDV-a (MOSS).

1. Posebna odredba za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan u Zajednici, a isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici u Zajednici (neunijska odredba)

Prijedlogom se posebna odredba za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan i koji isporučuju elektroničke usluge osobama koje nisu porezni obveznici u Zajednici (poglavlje 6. dio 2. glave XII. Direktive o PDV-u) proširuje na ostale usluge. Navedeno zahtijeva sljedeće promjene Direktive o PDV-u:

- dodavanje definicije „države članice potrošnje” u članku 358.a u kojoj se navodi da je riječ o državi članici u kojoj se smatra da se odvija isporuka usluga u skladu s poglavljem 3. glave V. Direktive o PDV-u (točka 13.);
- zamjenjivanje upućivanja na „telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektroničke usluge” upućivanjem na „usluge” u naslovu odjeljka 2. (točka 12.) kao i u člancima 359., 363., 364. i 365. Direktive o PDV-u (točke 14., 16. i 17.);

Uz to se predlažu dva dodatna poboljšanja te odredbe prema evaluaciji MOSS-a (točka 17.):

- izmjena članka 364. Direktive o PDV-u kojom se produljuje rok za prijavu PDV-a s 20 na 30 dana nakon završetka oporezivog razdoblja;
- izmjena članka 365. Direktive o PDV-u (točke 14., 16. i 17.) kojom se navodi da se prethodne prijave PDV-a mogu ispraviti u sljedećoj prijavi umjesto u prijavama za porezno razdoblje na koje se ispravke odnose.

2. Posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i za usluge koje su pružili porezni obveznici s poslovnim nastanom u Zajednici, ali ne u državi članici potrošnje (unijska odredba)

Prijedlogom se ova posebna odredba za elektroničke isporuke koje isporučuju porezni obveznici s poslovnim nastanom unutar Zajednice, ali ne u državi članici potrošnje (poglavlje 6., odjeljak 3. glave XII. Direktive o PDV-u), proširuje na ostale usluge isporučene osobama koje nisu porezni obveznici kao i na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice. Navedeno zahtijeva sljedeće promjene Direktive o PDV-u:

- dodavanje definicije „prodaje robe na daljinu unutar Zajednice” u članak 369.a Direktive o PDV-u (točka 20.a). Koncept se definira upućivanjem na članak 33. stavak 1. Direktive o PDV-u. Prijedlogom se razjašnjava i članak 33. stavak 1. u skladu sa smjericama Odbora za PDV. Nadalje, budući da će dobavljači koji prodaju robu na daljinu unutar Zajednice moći upotrebljavati MOSS te prijavljivati i plaćati PDV na sve svoje prodaje na daljinu u jednoj državi članici, prijedlogom se ukidaju dosadašnji pragovi propisani člankom 34. Direktive o PDV-u ispod kojih prodaja na daljinu i dalje podliježe PDV-u u državi članici u kojoj počinje prijevoz ili otprema (točke 3. i 4.). Ti se pragovi zamjenjuju pragom od 10 000 EUR za mikropoduzeća ispod kojega mjesto isporuke obuhvaćeno ovom posebnom odredbom ostaje u državi članici u kojoj dobavljač ima poslovni nastan (točke 5. i 6.). U skladu s člankom 1. točkom 2. prijedloga ovaj bi se prag trebao primjenjivati

od 1. siječnja 2018. samo za isporuku elektroničkih usluga. Od 2021. prag bi trebao postati globalni prag koji se primjenjuje na elektroničke usluge i usluge prodaje robe na daljinu unutar Zajednice. Stoga bi trebao biti uklonjen iz članka 58. i umetnut u novo poglavlje 3.a (novi članak 59.c) u glavi V. Direktive o PDV-u. Konačno, obvezu izdavanja računa za prodaju na daljinu unutar Zajednice propisanu u članku 220. stavku 1. točki (2) potrebno je ukloniti kad se primjenjuje ova posebna odredba (točka 9.) jer je navedena obveza povezana s trenutačnim režimom prodaje na daljinu unutar Zajednice koji zahtijeva praćenje nacionalnih pragova;

- dodavanje definicije „države članice potrošnje” u članak 369.a Direktive o PDV-u (točka 20.b). Riječ je o državi članici za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s poglavljem 3. glave V. Direktive o PDV-u ili, u slučaju prodaje na daljinu, o državi članici u kojoj završava otprema ili prijevoz robe klijentu;
- izmjenu naslova odjeljka 3. kao i članaka 369.b, 369.c, 369.e, 369.f, 369.h i 369.i, 369.j te 369.k Direktive o PDV-u nakon proširenja područja primjene ovog Odjeljka (točke 19., 21. i od 23. do 28.). Posebice, upućivanja na „porezne obveznike bez poslovnog nastana u državi članici potrošnje” zamjenjuju se upućivanjem na „poreznog obveznika koji koristi ovu posebnu odredbu” jer se zahtjev o tome da nemaju poslovni nastan u državi članici potrošnje ne primjenjuje na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice;
- proširenje sadržaja prijave PDV-a u članku 369.g stavku 1. Direktive o PDV-u kako bi uključivao podatke o prodaji robe na daljinu (točka 24.). Porezni obveznici koji i isporučuju usluge i prodaju robu na daljinu prema posebnoj odredbi trebali bi moći prijaviti obje vrste isporuke u istoj prijavi PDV-a. U novom članku 369.g stavku 2. Direktive o PDV-u navodi se da u situaciji kada jedan porezni obveznik isporučuje robu iz različitih država članica u skladu s ovom posebnom odredbom, u prijavi PDV-a raščlanjuje te isporuke prema državi članici potrošnje za svaku državu članicu otpreme. Ova odredba slična je postojećoj odredbi za elektroničke usluge u trenutačnom članku 369.g stavku 2. Direktive o PDV-u koji sad postaje članak 369.g stavak 3.

Dodatno, kad je riječ o neunijskoj odredbi, prijedlogom se rok za predaju prijave PDV-a produljuje s 20 na 30 dana nakon završetka poreznog razdoblja u članku 369.f Direktive o PDV-u te se člankom 369.g stavkom 4. Direktive o PDV-u omogućuje da se prethodne prijave PDV-a mogu ispraviti u sljedećoj prijavi umjesto u prijavama za porezno razdoblje na koje se ispravke odnose (točka 24.).

Konačno, predlaže se razjašnjenje članka 14. stavka 2. točke c Direktive o PDV-u (točka 1.), slično razjašnjenju predloženom za članak 28. Direktive o PDV-u (članak 1. točka 1.), kako bi se razjasnilo da se taj članak primjenjuje i kada se internetska prodaja robe odvija preko posrednika ili treće strane koja djeluje u svoje ime, ali za drugu osobu te koji upotrebljava elektroničko sučelje za isporuku (npr. elektroničku platformu).

3. *Posebna odredba za prodaju na daljinu robe koja je uvezena iz trećih zemalja ili trećih teritorija stvarne vrijednosti koja ne prelazi 150 EUR (odredba o uvozu)*

Poglavljju 6. glave XII. Direktive o PDV-u dodaje se novi odjeljak 4. kojim se stvara posebna odredba za prodaju na daljinu robe koja je uvezena iz trećih zemalja ili trećih teritorija (točka 29.). Taj odjeljak ima jednaku strukturu i temelji se na jednakim načelima kao i posebne odredbe iz odjeljaka 2. i 3. poglavlja 6.

Člankom 369.l propisuju se definicije koje se primjenjuju na taj odjeljak. Definicijom „prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja” propisuje se opseg primjene te posebne

odredbe koja obuhvaća prodaju robe u pošiljkama čija stvarna vrijednost¹² ne prelazi 150 EUR i čije je mjesto isporuke uređeno člankom 33. stavkom 2. Direktive o PDV-u. Trenutačno je propisano sljedeće: kada se roba koja se prodaje „na daljinu” uvozi u državu članicu osim države članice u kojoj završava prijevoz klijentu, smatra se da se isporuka robe odvija u potonjoj državi članici. Da bi se dopustila upotreba posebne odredbe i u situacijama u kojima je država članica u kojoj se klijent nalazi jednaka državi uvoza, u članku 33. stavku 2. dodaje se drugi podstavak kojim se utvrđuje oporeziva situacija u toj državi članici kad se primjenjuje posebna odredba (točka 2.b). Potrebna je definicija „posrednika” jer prodavatelji bez poslovnog nastana unutar Zajednice trebaju imati mogućnost imenovati osobu s poslovnim nastanom unutar Zajednice za ispunjavanje obveza u pogledu PDV-a u sklopu ove posebne odredbe u njihovo ime i za njihov račun. Koja država članica može biti „država članica identifikacije” ovisi o tome ima li prodavatelj poslovni nastan ili ima li fiksnu poslovnu jedinicu u Zajednici te o tome je li prodavatelj imenovao posrednika. Konačno, pojam „država članica potrošnje” odnosi se na državu članicu u kojoj završava prijevoz klijentu.

U članku 369.m navodi se tko ispunjava uvjete za upotrebu ove posebne odredbe. U skladu s prijedlogom, prodavatelj koji nema poslovni nastan u Zajednici trebao bi imenovati posrednika, osim ako ga je država članica identifikacije propisno ovlastila ili ako ima poslovni nastan u zemlji s kojom je EU sklopio sporazum o međusobnoj pomoći. Popis predmetnih zemalja potrebno je naknadno utvrditi u Provedbenoj uredbi Komisije.

U članku 369.n navodi se da obveza obračuna PDV-a nastaje u trenutku kada je plaćanje prihvaćeno. Ova odredba potrebna je kako bi se utvrdilo koje je isporuke potrebno uključiti u periodičnu prijavu PDV-a.

Od članka 369.o do članka 369.x ponavljaju se odredbe o drugim dvjema posebnim odredbama koje se odnose na identifikaciju, prijave PDV-a, plaćanja PDV-a i vođenje evidencije. Valja napomenuti da članak 369.s sadržava specifičnu odredbu za odredbu o uvozu u kojoj se navodi da države članice neće nametati dodatne obveze prijavljivanja povrh periodične prijave PDV-a.

Kada se PDV prijavljuje prema ovoj posebnoj odredbi, nakon uvoza robe ne treba se naplaćivati nikakav PDV. Stoga je potrebno omogućiti oslobođenje od plaćanja za takve uvoze. To oslobođenje od plaćanja umetnuto je u članak 143. stavak 1. Direktive o PDV-u. Kako bi se carini omogućilo da utvrdi takve pošiljke po uvozu, potrebno je carini navesti valjani PDV identifikacijski broj kojim se dokazuje da je PDV prijavljen prema posebnoj odredbi najkasnije po predaji uvozne deklaracije (točka 7.).

Iako je ova odredba primarno usmjerena na prodaju na daljinu krajnjim potrošačima, ne može se isključiti da porezni obveznici kupuju robu putem interneta u poslovne svrhe izvan Zajednice od prodavatelja, služeći se ovom posebnom odredbom. Da bi se takvim poreznim obveznicima omogućilo da iskoriste pravo odbitka PDV-a plaćenog na takve kupnje, članku 178. dodaje se nova točka (g) kojom se utvrđuju uvjeti za korištenje pravom odbitka (točka 8.).

4. *Posebni postupci za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz pri prodaji na daljinu robe iz trećih zemalja ili trećih teritorija u kojima se ne primjenjuje odredba o uvozu*

Mjere pojednostavnjenja uvode se za robu u pošiljkama vrijednosti za koje se PDV ne obračunava prema odredbi o uvozu utvrđenoj u prethodnom odjeljku 3. (točka 30.). Za takve bi uvoze države članice trebale osobi koja robu predaje carini u Zajednici (uobičajeno poštanski djelatnici ili kurirska služba) omogućiti da elektronički prijavi i plati PDV na uvoz

¹² Stvarna vrijednost jest vrijednost same robe te ne uključuje osiguranje i vozarinu.

za takve pošiljke na temelju mjesečne prijave, a u ime osobe kojoj je roba namijenjena. Da bi se prijava dodatno pojednostavnila, za tu bi robu trebala sustavno vrijediti standardna stopa PDV-a, osim ako osoba kojoj je roba namijenjena posebno zatraži primjenu smanjene stope. No, u tom je slučaju potrebna standardna carinska deklaracija.

Članak 3. – Izmjene Direktive 2009/132/EZ

U glavi IV. (članci 23. i 24.) Direktive 2009/132/EZ navodi se izuzeće za uvezenu robu zanemarive vrijednosti koja ne prelazi ukupnu vrijednost od 10 do 22 EUR (iznos utvrđuje svaka država članica). Budući da će se primjenom posebne odredbe (stoga i MOSS-a) omogućiti da se PDV prijavljuje i plaća na uvezenu robu naručenu putem interneta te će se stoga drastično pojednostavniti naplata PDV-a, ovo oslobođenje od plaćanja PDV-a više nije potrebno. Prijedlogom se stoga ovo oslobođenje ukida od 1. siječnja 2021., što je ujedno i predloženi datum stupanja na snagu odredbe o uvozu.

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA**o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

Djelujući u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Direktivom Vijeća 2006/112/EZ³ definiraju se posebne odredbe za naplatu poreza na dodanu vrijednost (PDV) za porezne obveznike bez poslovnog nastana koji pružaju telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja ili usluge koje se osobama koje nisu porezni obveznici isporučuju elektroničkim putem.
- (2) Direktivom Vijeća 2009/132/EZ⁴ definira se oslobođenje od plaćanja PDV-a za uvoze malih pošiljaka zanemarive vrijednosti.
- (3) Procjenom posebnih odredaba uvedenih od 1. siječnja 2015. utvrđena su mnoga područja za poboljšanje. Prvo, potrebno je smanjiti opterećenje za mikropoduzeća s poslovnim nastanom u državi članici koja povremeno isporučuju takve usluge u druge države članice te im omogućiti da se moraju pridržavati samo obveza u pogledu PDV-a u državi članici poslovnog nastana, a ne i u drugim državama članicama. Potrebno je uvesti prag na razini cijele Zajednice do kojega takve isporuke podliježu PDV-u u državi članici svojega poslovnog nastana. Nadalje, zahtjev prema kojemu je potrebno ispunjavati obveze izdavanja računa i vođenja evidencije svih država članica u koje se isporučuje vrlo je opterećujući. Stoga, kako bi se smanjila opterećenja za poduzeća, pravila o izdavanju računa i vođenu evidencije trebala bi biti ona koja su primjenjiva u državi članici identifikacije dobavljača koji primjenjuje posebne odredbe. Treće, porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan u Zajednici, ali su u registru obveznika PDV-a u državi članici (npr. jer provode povremene transakcije koje podliježu PDV-u u toj državi članici) ne mogu se koristiti ni posebnim odredbama za porezne obveznike

¹ SL C, , str. .

² SL C, , str. .

³ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

⁴ Direktiva Vijeća 2009/132/EZ od 19. listopada 2009. o utvrđivanju područja primjene članka 143. točaka (b) i (c) Direktive 2006/112/EZ o oslobođenju od plaćanja poreza na dodanu vrijednost prilikom konačnog uvoza određene robe (SL L 292, 10.11.2009., str. 5.).

koji nemaju poslovni nastan u Zajednici ni posebnom odredbom za porezne obveznike s poslovnim nastanom u Zajednici. Posljedično, predlaže se da se takvim poreznim obveznicima dopusti upotreba posebne odredbe za porezne obveznike bez poslovnog nastana unutar Zajednice.

- (4) Nadalje, procjenom posebnih odredaba za oporezivanje telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja ili elektronički isporučених usluga uvedenih 1. siječnja 2015. pokazalo se da je zahtijevani rok predaje prijave PDV-a u roku od 20 dana nakon završetka poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom prekratak, posebice za isporuke putem telekomunikacijske mreže, sučelja ili portala, pri čemu se za usluge isporučene putem mreže, sučelja ili portala pretpostavlja da ih isporučuje operater mreže, sučelja ili portala koji mora prikupiti informacije od svakog pojedinačnog pružatelja usluga kako bi dovršio prijavu PDV-a. Procjenom se pokazalo i da zahtjev o ispravljanju prijave PDV-a predmetnog poreznog razdoblja predstavlja veliko opterećenje za porezne obveznike jer od njih može zahtijevati ponovno podnošenje nekoliko prijava PDV-a u svakom tromjesečju. Posljedično, rok za podnošenje prijave PDV-a potrebno je produžiti s 20 na 30 dana nakon završetka poreznog razdoblja, a poreznim obveznicima potrebno je omogućiti da prethodne prijave PDV-a isprave u sljedećoj prijavi umjesto u prijavama za porezna razdoblja na koja se ispravke odnose.
- (5) Da bi se izbjeglo da porezni obveznici koji isporučuju usluge, osim telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja ili elektronički isporučених usluga osobama koje nisu porezni obveznici moraju biti identificirani u porezne svrhe u svakoj državi članici u kojoj navedene usluge podliježu PDV-u, države članice trebale bi poreznim obveznicima koji isporučuju navedene usluge dopustiti da se koriste informacijskim sustavom za registraciju, prijavu i plaćanje PDV-a, omogućujući im da PDV na te usluge prijavljuju i plaćaju u samo jednoj državi članici.
- (6) Kako bi se razjasnilo područje primjene odredaba koje se odnose na situacije u kojima su roba ili usluge kupljene i potom isporučene daljnjem kupcu, potrebno je uputiti na nova sredstva elektroničke komunikacije preko kojih se zaključuju transakcije uzimajući pritom u obzir tehnološki napredak.
- (7) Realizacija unutrašnjeg tržišta, globalizacija i tehnološke promjene rezultirale su eksplozivnim rastom elektroničke trgovine, a stoga i prodaje robe na daljinu koja se isporučuje i iz jedne države članice u drugu i iz trećih teritorija ili trećih zemalja u Zajednicu. Mjerodavne odredbe direktiva 2006/112/EZ i 2009/132/EZ potrebno je prilagoditi tom razvoju, uzimajući u obzir načelo oporezivanja na odredištu i potrebu za zaštitom poreznih prihoda država članica uz stvaranje jednakih uvjeta za poslovanje poduzeća u pitanju te smanjivanje njihovog opterećenja. Posebna odredba za telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge koje isporučuju porezni obveznici s poslovnim nastanom unutar Zajednice, ali ne u državi članici potrošnje stoga bi se trebala proširiti na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice te bi trebalo uvesti sličnu posebnu odredbu za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja.
- (8) Da bi se smanjilo opterećenje za poduzeća koja se služe posebnom odredbom za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, potrebno je ukinuti obvezu izdavanja računa za takvu prodaju. Da bi se takvim poduzećima osigurala pravna sigurnost, u pravilima koja određuju mjesto takvih isporuka robe trebalo bi biti jasno navedeno da se primjenjuju i na robu koja se prevozi ili otprema neizravno u ime dobavljača.
- (9) Područje primjene posebne odredbe za prodaju na daljinu robe koja je uvezena iz trećih teritorija ili trećih zemalja trebalo bi ograničiti na prodaju robe čija stvarna

vrijednost ne prelazi 150 EUR jer je od tog iznosa pri uvozu potrebna potpuna carinska deklaracija za carinske svrhe. Kako bi se izbjeglo dvostruko oporezivanje, potrebno je uvesti oslobođenje od plaćanja poreza na dodanu vrijednost pri uvozu robe prijavljene prema ovoj posebnoj odredbi. Dodatno, kako bi se izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja među dobavljačima u Zajednici i izvan nje te kako bi se izbjegli gubitci poreznog prihoda, potrebno je ukinuti oslobođenje za uvoz robe u malim pošiljkama zanemarive vrijednosti uvedeno Direktivom 2009/132/EZ.

- (10) Poreznom obvezniku koji koristi ovu posebnu odredbu o prodaji na daljinu robe uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja trebalo bi se dopustiti imenovanje posrednika s poslovnim nastanom u Zajednici kao osobe odgovorne za plaćanje PDV-a i ispunjavanje obveza propisanih u posebnoj odredbi u svoje ime i za svoj račun.
- (11) Da bi se zaštitio porezni prihod država članica, porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici, a koji se koristi ovom posebnom odredbom, trebao bi biti obvezan imenovati posrednika. Međutim, ta se obveza ne primjenjuje ako ga je država članica identifikacije propisno ovlastila ili ako ima poslovni nastan u zemlji s kojom je Unija sklopila sporazum o međusobnoj pomoći. Takve ovlasti podliježu strogom popisu jasno utvrđenih kriterija.
- (12) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Direktive u pogledu utvrđivanja popisa trećih zemalja s kojima je Unija sklopila sporazum o međusobnoj pomoći čije je područje primjene slično onome Direktive Vijeća 2008/55/EZ⁵ i Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010⁶, provedbene ovlasti potrebno je prenijeti na Komisiju. Te ovlasti trebale bi se izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁷. Budući da je utvrđivanje popisa trećih zemalja izravno povezano s administrativnom suradnjom u području poreza na dodanu vrijednost, primjereno je da Komisiji pomaže Stalni odbor za administrativnu suradnju osnovan člankom 58. Uredbe (EU) br. 904/2010.
- (13) S obzirom na eksplozivan rast elektroničke trgovine i posljedični porast broja malih pošiljaka čija stvarna vrijednost ne prelazi 150 EUR uvezenih u Zajednicu, države članice trebale bi sustavno dopustiti primjenu posebnih postupaka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz. Takav se postupak može primjenjivati kada se ne primjenjuje posebna odredba o prodaji robe na daljinu uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja i gdje krajnji kupac nije izabrao standardni postupak uvoza kako bi se koristio potencijalno smanjenom stopom PDV-a.
- (14) Prema potrebi, pri određivanju datuma primjene odredaba ove Direktive uzima se u obzir vrijeme potrebno za uvođenje mjera potrebnih za provedbu ove Direktive, kao i vrijeme potrebno da države članice prilagode svoj informacijski sustav registraciji, prijavi i plaćanju PDV-a.
- (15) Budući da države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri postići ciljeve ove Uredbe, odnosno pojednostavnjenje obveza u pogledu PDV-a te se on stoga može bolje postići na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je određeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom

⁵ Direktiva Vijeća 2008/55/EZ od 26. svibnja 2008. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za određene namete, davanja, poreze i druge mjere (SL L 150, 10.6.2008., str. 28.).

⁶ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 10.).

⁷ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je nužno za ostvarivanje tih ciljeva.

- (16) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima⁸, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o mjerama prenošenja priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata prenošenja. U pogledu ove Direktive zakonodavac smatra prosljeđivanje takvih dokumenata opravdanim.
- (17) Direktive 2006/112/EZ i 2009/132/EZ stoga bi trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2006/112/EZ koje stupaju na snagu 1. siječnja 2018.

S učinkom od 1. siječnja 2018., Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

- (1) Članak 28. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 28.

Kada porezni obveznik koji djeluje u vlastito ime ali za drugu osobu sudjeluje u isporuci usluga, uključujući slučajeve u kojima se u tu svrhu upotrebljavaju telekomunikacijska mreža, sučelje ili portal, smatrat će se da je sam primio i isporučio te usluge.”

- (2) Članak 58. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.

1. Mjesto pružanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik je mjesto gdje ta osoba ima poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište:

- (a) telekomunikacijskih usluga;
- (b) usluga radijskog i televizijskog emitiranja;
- (c) elektronički pruženih usluga, a posebno onih navedenih u Prilogu II.

Kada pružatelj usluge i korisnik usluge komuniciraju putem elektroničke pošte to samo po sebi ne znači da je pružena usluga elektronički pružena usluga.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) dobavljač ima poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u samo jednoj državi članici;
- (b) usluge se pružaju kupcima lociranima u bilo kojoj državi članici osim države članice koja se navodi u točki (a);

⁸ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

(c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, takvih isporuka u tekućoj kalendarskoj godini ne prelazi 10 000 EUR ili jednak iznos u nacionalnoj valuti te nije prelazila navedeni iznos tijekom prethodne kalendarske godine.

3. Kada se tijekom kalendarske godine prijede prag naveden u stavku 2. točki (c), od tog se trenutka primjenjuje stavak 1.

4. Država članica na čijem teritoriju dobavljači navedeni u stavku 2. imaju poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište, tim dobavljačima dodjeljuje pravo odabrati da se mjesto isporuke utvrdi u skladu sa stavkom 1.

5. Država članica poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi nadzirala ispunjava li porezni obveznik uvjete navedene u stavku 2.”

(3) Članak 219.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 219.a

1. Izdavanje računa podliježe pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se smatra da je isporuka robe ili usluga obavljena, sukladno odredbama glave V.

2. Iznimno od stavka 1., izdavanje računa podliježe sljedećim pravilima:

(a) pravila koja se primjenjuju u državi članici u kojoj je dobavljač osnovao svoje poduzeće ili ima fiksnu poslovnu jedinicu iz koje se vrši isporuka ili, u nedostatku takva mjesta poslovnog nastana ili fiksne poslovne jedinice, u državi članici u kojoj dobavljač ima stalnu adresu ili uobičajeno boravište, pri čemu:

(i) dobavljač nema poslovni nastan u državi članici u kojoj se smatra da su roba ili usluge isporučene, u skladu s odredbama glave V., ili njegova poslovna jedinica u toj državi članici ne utječe na isporuku u smislu članka 192.a(b), a obveznik plaćanja PDV-a je osoba kojoj se roba ili usluge isporučuju.

(ii) smatra se da isporuka robe ili usluga nije izvršena unutar Zajednice, u skladu s odredbama glave V.;

(b) pravila koja se primjenjuju u državi članici identifikacije dobavljača koji primjenjuje jednu od posebnih odredaba navedenih u glavi XII. poglavlju 6.

Kada dobavljač nema poslovni nastan u državi članici u kojoj se smatra da su roba ili usluge isporučene i kupac izdaje račun (samonaplata) ili u kojoj se ne primjenjuju posebne odredbe navedene u glavi XII. poglavlju 6., primjenjuje se stavak 1.

3. Stavci 1. i 2. ovog članka primjenjuju se ne dovodeći u pitanje članke od 244. do 248.”

(4) u članku 358.a točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„(1) „porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici” znači porezni obveznik koji nema sjedište poslovanja na području Zajednice i koji tamo nema stalan poslovni nastan.”

(5) u članku 361. stavku 1. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) izjava da osoba nema sjedište poslovanja na području Zajednice i da tamo nema stalan poslovni nastan.”

(6) U članku 369. stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Država članica identifikacije određuje razdoblje tijekom kojega porezni obveznik koji nema poslovni nastan unutar Zajednice treba čuvati tu evidenciju.”

(7) U članku 369.k stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Država članica identifikacije određuje razdoblje tijekom kojega porezni obveznik koji nema poslovni nastan unutar Zajednice treba čuvati tu evidenciju.”

Članak 2.

Izmjene Direktive 2006/112/EZ koje stupaju na snagu 1. siječnja 2021.

S učinkom od 1. siječnja 2021., Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

(1) U članku 14. stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećom:

„(c) prijenos robe slijedom ugovora prema kojem se plaća provizija na prodaju ili kupnju, uključujući slučajeve u kojima se u tu svrhu primjenjuje telekomunikacijska mreža, sučelje ili portal.”

(2) Članak 33. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„Iznimno od odredaba članka 32., mjestom isporuke robe čiju otpremu ili prijevoz izvršava dobavljač ili, izravno ili neizravno, netko drugi u njegovo ime iz države članice koja nije ona u kojoj otprema ili prijevoz robe završava, smatra se mjesto gdje je roba smještena u vrijeme kad otprema ili prijevoz robe kupcu završava, ukoliko su ispunjeni sljedeći uvjeti:”

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Isporučena roba koju dobavljač otprema ili prevozi s trećeg teritorija ili iz treće zemlje i uvozi u državu članicu u kojoj otprema ili prijevoz robe završava, smatra se da je roba isporučena u tu državu članicu uz uvjet da je PDV na tu robu prijavljen prema posebno odredbi iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4.”

(3) Članak 34. briše se.

(4) Članak 35. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 35.

Članak 33. ne primjenjuje se na isporuke rabljene robe, umjetnina, kolekcionarskih predmeta ili antikviteta, koji su definirani u točkama 1. do 4. članka 311. stavka 1., kao ni na isporuke rabljenih prijevoznih sredstava, u skladu s definicijom iz članka 327. stavka 3., koja podliježu PDV-u u skladu s relevantnim posebnim odredbama.”

(5) U članku 58. brišu se stavci 2. do 5.

(6) U glavi V. umeće se sljedeće poglavlje 3.a:

„POGLAVLJE 3.a

Prag za porezne obveznike koji isporučuju robu obuhvaćenu člankom 33. stavkom 1. i isporučuju usluge obuhvaćene člankom 58.

Članak 59.c

1. Članak 33. stavak 1. i članak 58. ne primjenjuju se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) dobavljač ima poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište samo u jednoj državi članici;
 - (b) usluge se pružaju ili se roba otprema ili prevozi kupcima lociranim u bilo kojoj državi članici osim države članice koja se navodi u točki (a);
 - (c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka obuhvaćenih ovim odredbama u tekućoj kalendarskoj godini ne prelazi 10 000 EUR ili jednak iznos u nacionalnoj valuti niti je prelazila navedeni iznos tijekom prethodne kalendarske godine.
2. Kada se tijekom kalendarske godine prijeđe prag naveden u stavku 1. točki (c), od tog se trenutka primjenjuju članak 33. stavak 1. i članak 58.
3. Država članica na čijem se teritoriju nalazi roba u trenutku kada započne njezina otprema ili prijevoz ili gdje porezni obveznici koji isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički isporučene usluge imaju poslovni nastan dodjeljuje poreznim obveznicima koji provode isporuke koje zadovoljavaju stavak 1. pravo odabrati da se mjesto isporuke utvrdi u skladu s člankom 33. stavkom 1. i člankom 58.
4. Država članica poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi nadzirala ispunjava li porezni obveznik uvjete navedene u stavku 1.”
 - (7) U članku 143. stavku 1. umeće se sljedeća točka (ca):

„(ca) uvoz robe kada je PDV prijavljen prema posebnoj odredbi u glavi XII. odjeljku 4. poglavlju 6. i kada je, najkasnije po predaji uvozne deklaracije, nadležnom carinskom uredu države članice uvoza dostavljen identifikacijski PDV broj dobavljača ili posrednika koji djeluje u njegovo ime, a koji se dodjeljuje prema članku 369.q;”
 - (8) U članku 178. dodaje se sljedeća točka (g):

„(g) ako je dužan plaćati PDV kao kupac kada se primjenjuje glava XII. poglavlje 6. odjeljak 4., mora čuvati račun ili sličan dokument koji je izdao porezni obveznik koji primjenjuje posebnu odredbu ili, ako je to primjenjivo, njegov posrednik, a na kojem je jasno naznačen plaćeni PDV i PDV identifikacijski broj dodijeljen u skladu s člankom 369.q.”
 - (9) U članku 220. stavku 1. točka (2) zamjenjuje se sljedećim:

„(2) isporuku robe iz članka 33., osim kada se porezni obveznik koristi posebnom odredbom iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 2.”
 - (10) Naslov glave XII. poglavlja 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebne odredbe za porezne obveznike bez poslovnog nastana koji isporučuju usluge ili prodaju robu na daljinu osobama koje nisu porezni obveznici u Zajednici”

(11) Članak 358. mijenja se kako slijedi:

(a) točke 1., 2. i 3. brišu se;

(b) Umeće se sljedeća točka 3.a:

„(3.a) ‚prodaja robe na daljinu’ znači prodaja robe za čije je mjesto isporuke nadležan članak 33. stavak 1. i roba u pošiljkama stvarne vrijednosti koja ne prelazi 150 EUR i čije je mjesto isporuke uređeno člankom 33. stavkom 2. ili 3.;”

(12) Naslov odjeljka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebna odredba za usluge koje isporučuje porezni obveznici bez poslovnog nastana unutar Zajednice”

(13) U članku 358.a dodaje se sljedeća točka 3.:

„(3) ‚država članica potrošnje’ znači država članica u kojoj se smatra da se odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3.;”.

(14) Članak 359. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 359.

Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u Zajednici koji pruža usluge osobi koja nije porezni obveznik koja ima poslovni nastan u državi članici ili ima stalnu adresu ili uobičajeno boravište u državi članici, da iskoristi tu posebnu odredbu. Ta se odredba primjenjuje na sve usluge pružene unutar Zajednice.”

(15) U članku 362. briše se druga rečenica.

(16) U članku 363. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ako obavijesti tu državu članicu da više ne pruža usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom;”

(17) Članci 364. i 365. zamjenjuju se sljedećima:

„Članak 364.

Porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici, a koji se koristi ovom posebnom odredbom, podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje bez obzira na to jesu li usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom bile pružene. Prijava PDV-a se podnosi u roku od 30 dana nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.

Članak 365.

U prijavi PDV-a navodi se PDV identifikacijski broj i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, svih pruženih usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom provedenih tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi je potrebno navesti i primijenjene stope PDV-a i ukupni PDV koji je potrebno platiti.

Kada su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te će se izmjene uključiti u sljedeću prijavu najkasnije u roku od tri godine od datuma kada je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 364.”

(18) Članak 368. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 368.

Porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može odbiti PDV u skladu s člankom 168. ove Direktive. Ne dovodeći u pitanje članak 1. stavak 1. Direktive 86/560/EEZ, predmetni porezni obveznik dobiva povrat u skladu s tom Direktivom. Članak 2. stavak 2. i stavak 3. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrat koji se odnosi na usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom.

Ako porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom obavlja djelatnosti i u državi članici potrošnje koje nisu obuhvaćene tom posebnom odredbom za koje je obvezan biti registriran u sustavu PDV-a, on odbija PDV za oporezive djelatnosti koje su obuhvaćene tom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi prema članku 250.”

(19) Naslov glave XII. poglavlja 6. odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebna odredba za telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektroničke usluge koje su pružili porezni obveznici s poslovnim nastanom u Zajednici, ali ne u državi članici potrošnje”

(20) Članak 369.a mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeća točka 1.a:

„(1.a) ‚prodaja robe na daljinu unutar Zajednice’ znači prodaja robe koju otprema ili prevozi dobavljač ili, izravno ili neizravno u njegovo ime, iz države članice osim one u kojoj otprema ili prijevoz robe završava, a čije je mjesto isporuke uređeno člankom 33. stavkom 1.,”

(b) dodaje se sljedeća točka 3.:

„(3) ‚država članica potrošnje’ znači država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3. ili, u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz robe klijentu.”

(21) Članci 369.b i 369.c zamjenjuju se sljedećima:

„Članak 369.b

Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje, a koji pruža usluge osobi koja nije porezni obveznik koja ima poslovni nastan ili stalnu adresu ili uobičajeno boravište u toj državi članici, da iskoristi posebnu odredbu. Ta posebna odredba primjenjuje se na svu robu i usluge pružene u Zajednici.

Članak 369.c

Porezni obveznik prijavljuje državi članici identifikacije kada započne i završi sa svojim oporezivim djelatnostima obuhvaćenima posebnom odredbom ili promijeni te djelatnosti tako da više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu posebne odredbe. On tu informaciju daje u elektroničkom obliku.”

(22) U članku 369.d drugi stavak briše se.

(23) Članak 369.e mijenja se kako slijedi:

(a) uvodne riječi zamjenjuju se sljedećim tekstom:

„Država članica identifikacije isključuje poreznog obveznika iz posebne odredbe u svakom od sljedećih slučajeva:”

(b) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ako obavijesti da više ne obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i ne vrši usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom;”

(24) Članci 369.f i 369.g zamjenjuju se sljedećima:

„Članak 369.f

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom, podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje bez obzira na to je li obavljena prodaja robe na daljinu unutar Zajednice i jesu li usluge obuhvaćene posebnom odredbom bile pružene. Prijava PDV-a se podnosi u roku od 30 dana nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.

Članak 369.g

1. Na prijavi PDV-a prikazan je PDV identifikacijski broj koji se navodi u članku 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, prodaje robe na daljinu unutar Zajednice i pruženih usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom provedenih tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi je potrebno navesti i primijenjene stope PDV-a i ukupni PDV koji je potrebno platiti. Prijava PDV-a uključuje i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja.

2. Kada se, u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice obuhvaćene ovom posebnom odredbom, roba otprema ili prevozi iz država članica osim države članice identifikacije, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost takve prodaje za svaku državu članicu iz koje se roba otprema ili prevozi, zajedno s pojedinačnim PDV identifikacijskim brojem ili referentnim poreznim brojem koji dodjeljuje svaka takva država članica. Prijava PDV-a obuhvaća te informacije za svaku državu članicu osim države članice identifikacije, podijeljeno prema državama članicama potrošnje.

3. Kada porezni obveznik koji isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana osim onog u državi članici identifikacije, iz kojih pruža usluge, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost takvih isporuka za svaku državu članicu u kojoj ima poslovni nastan zajedno s pojedinačnim PDV identifikacijskim brojem ili referentnim poreznim brojem tog poslovnog nastana, podijeljeno prema državama članicama potrošnje.

4. Kada su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te će se izmjene uključiti u sljedeću prijavu najkasnije u roku od tri godine od datuma kada je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 369.f.”

(25) U članku 369.h stavku 1. drugom podstavku druga rečenica zamjenjuje se sljedećom:

„Ako je isporuka obavljena u drugim valutama, porezni obveznik koji iskorištava ovu posebnu odredbu, u svrhu popunjavanja prijave PDV-a, upotrebljava tečaj primjenjiv posljednjeg dana poreznog razdoblja.”

(26) U članku 369.i prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom plaća PDV pozivajući se na predmetnu prijavu PDV-a najkasnije do isteka roka u kojem se mora podnijeti prijava.”

(27) Članak 369.j zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 369.j

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u pogledu svojih oporezivih aktivnosti obuhvaćenih tom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državi članici potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Ne dovodeći u pitanje članak 2. stavak 1. i članak 3. Direktive 2008/9/EZ, predmetni porezni obveznik dobiva povrat u skladu s tom Direktivom.

Ako porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom obavlja djelatnosti i u državi članici potrošnje koje nisu obuhvaćene tom posebnom odredbom za koje je obvezan biti registriran u sustavu PDV-a, on odbija PDV za oporezive djelatnosti koje su obuhvaćene tom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi prema članku 250.”

(28) U članku 369.k stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom vodi evidenciju transakcija obuhvaćenih ovom posebnom odredbom. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi poreznim tijelima države članice potrošnje omogućila da provjere ispravnost prijave PDV-a.”

(29) U glavi XII. poglavlju 6. dodaje se sljedeći odjeljak 4.:

„Odjeljak 4. Posebna odredba za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili trećih teritorija

Članak 369.l

Za potrebe ovog odjeljka i ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Zajednice, primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja” znači prodaja robe u pošiljkama stvarne vrijednosti koja ne prelazi 150 EUR i čije je mjesto isporuke uređeno člankom 33. stavkom 2.;
- (2) „porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici” znači porezni obveznik koji nema sjedište poslovanja na području Zajednice i koji tamo nema stalan poslovni nastan ;
- (3) „posrednik” znači osoba s poslovnim nastanom u Zajednici koju imenuje porezni obveznik koji provodi prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a te kako bi ispunila obveze propisane u ovoj posebnoj odredbi u ime poreznog obveznika.
- (4) „država članica identifikacije” znači sljedeće:
 - (a) kada porezni obveznik nema poslovni nastan u Zajednici, država članica s kojom odabere kontaktirati;
 - (b) kada porezni obveznik ima sjedište poslovne aktivnosti izvan Zajednice, ali u njoj ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, država članica sa stalnim

- poslovnim nastanom za koju porezni obveznik naznači da će se u njoj koristiti ovom posebnom odredbom;
- (c) kada porezni obveznik ima sjedište poslovne aktivnosti u državi članici, ta država članica;
 - (d) kada posrednik ima sjedište poslovne aktivnosti u državi članici, ta država članica;
 - (e) kada posrednik nema sjedište poslovne aktivnosti u Zajednici ali u njoj ima stalni poslovni nastan ili više njih, država članica sa stalnim poslovnim nastanom za koju posrednik naznači da će se u njoj koristiti ovom posebnom odredbom;
- (5) „država članica potrošnje” odnosi se na državu članicu u kojoj završava isporuka ili prijevoz robe klijentu.

Članak 369.m

1. Države članice omogućuju sljedećim poreznim obveznicima koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih teritorija ili trećih zemalja da upotrebljavaju ovu posebnu odredbu:

- (a) svim poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u Zajednici koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih teritorija ili trećih zemalja;
- (b) svim poreznim obveznicima, neovisno o tome imaju li poslovni nastan u Zajednici, koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih teritorija ili trećih zemalja te koje zastupa posrednik s poslovnim nastanom u Zajednici;
- (c) svim poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u Zajednici, a koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih teritorija ili trećih zemalja te koje je država članica identifikacije propisno ovlastila kada su ispunjeni sljedeći kriteriji:
 - (i) nepostojanje ikakve teške povrede ili ponovljene povrede carinskog zakonodavstva i poreznih pravila, uključujući nepostojanje teških kaznenih djela povezanih s gospodarskom aktivnošću poreznog obveznika;
 - (ii) dokazivanje, od strane poreznog obveznika, visoke razine kontrole vlastitog djelovanja i protoka robe kroz sustav upravljanja trgovinskim, i ako je potrebno, transportnim evidencijama koji omogućuje odgovarajuće carinske i porezne provjere;
 - (iii) financijska solventnost koja se smatra dokazanom kada porezni obveznik ima dobro financijsko stanje koje mu omogućuje ispunjavanje obveza uzimajući u obzir karakteristike dotične poslovne aktivnosti.
- (d) svaki porezni obveznik s poslovnim nastanom u trećoj zemlji s kojom je Unija sklopila sporazum o međusobnoj pomoći čije je područje primjene slično Direktivi Vijeća 2008/55/EZ* i Uredbi (EU) br. 904/2010 te koji se bavi prodajom na daljinu robe iz te treće zemlje.

2. Komisija donosi provedbeni akt kojim se utvrđuje popis trećih zemalja koje se spominju u točki (d) stavka 1. ovog članka. Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja koji se navodi u članku 5. Uredbe (EU) br. 182/2011, a u tu svrhu odbor je odbor osnovan člankom 58. Uredbe (EU) br. 904/2010.

Članak 369.n

Za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja na koju se PDV prijavljuje prema ovoj posebnoj odredbi, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku isporuke. Smatra se da je roba isporučena u vrijeme prihvatanja plaćanja.

Članak 369.o

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili posrednik koji djeluje u njegovo ime izjavljuje državi članici identifikacije kada započinje i završava svoju djelatnost u skladu s ovom posebnom odredbom ili promijeni tu djelatnost tako da više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu posebne odredbe. Te se informacije daju u elektroničkom obliku.

Članak 369.p

1. Informacije koje porezni obveznik koji se ne koristi posrednikom mora dostaviti državi članici identifikacije prije početka primjene ove posebne odredbe sadržavaju sljedeće detalje:

- (a) ime;
- (b) poštansku adresu;
- (c) elektroničku adresu i internetske stranice;
- (d) PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj.

2. Informacije koje posrednik mora dostaviti državi članici identifikacije prije početka korištenja ovom posebnom odredbom u ime jednog poreznog obveznika ili više njih sadržavaju sljedeće podatke:

- (a) ime;
- (b) poštansku adresu;
- (c) elektroničku adresu i internetske stranice;
- (d) identifikacijski PDV broj;
- (e) popis poreznih obveznika koje predstavlja, uz koje je navedena njihova poštanska adresa, elektronička adresa i internetske stranice, PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj.

3. Svaki porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili, kada je to primjenjivo, njegov posrednik, obavještavaju državu članicu identifikacije o svakoj promjeni u navedenim informacijama.

Članak 369.q

1. Država članica identifikacije dodjeljuje poreznom obvezniku koji se koristi ovom posebnom odredbom osobni identifikacijski broj za PDV i obavještava ga o tom broju elektroničkim putem.

2. Država članica identifikacije dodjeljuje posredniku koji djeluje u ime poreznog obveznika koji se koristi ovom posebnom odredbom osobni identifikacijski broj za PDV i obavještava ga o tom broju elektroničkim putem. Kada posrednik djeluje u ime više od jednog poreznog obveznika, taj se identifikacijski broj primjenjuje za sve njegove aktivnosti u sklopu ove odredbe.

3. identifikacijski broj za PDV dodijeljen prema stavcima 1. i 2. upotrebljava se samo u svrhe ove posebne odredbe.

Članak 369.r

1. Država članica identifikacije briše poreznog obveznika iz identifikacijskog registra u sljedećim slučajevima:

- (a) ako obavijesti državu članicu identifikacije o tome da više ne obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja;
- (b) ako se drukčije može pretpostaviti da su prestale aktivnosti prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja;
- (c) ako više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu ove posebne odredbe;
- (d) ako uporno ne uspijeva zadovoljiti pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.

2. Država članica identifikacije briše posrednika iz identifikacijskog registra u sljedećim slučajevima:

- (a) ako u razdoblju od dvije uzastopne kalendarske godine nije radio kao posrednik u ime poreznog obveznika koji se koristi ovom posebnom odredbom;
- (b) ako više ne ispunjava uvjete potrebne za rad kao posrednik;
- (c) ako uporno ne uspijeva zadovoljiti pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.

Članak 369.s

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje bez obzira na to je li obavljena prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja. Prijava PDV-a se podnosi u roku od 30 dana nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.

Kada je prijava PDV-a podnesena u skladu s prvim stavkom, države članice ne nameću, u svrhe PDV-a, bilo kakve dodatne obveze ili druge formalnosti po uvozu.

Članak 369.t

1. Na prijavi PDV-a prikazani su PDV identifikacijski broj koji se navodi u članku 369.q i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja za koju je PDV dospio tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi je potrebno navesti i primijenjene stope PDV-a i ukupni PDV koji je potrebno platiti.

2. Kada su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te će se izmjene uključiti u sljedeću prijavu najkasnije u roku od tri godine od datuma kada je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 369.s.”

3. Posrednik kojega imenuju više od jednog poreznog obveznika koji se koriste ovom posebnom odredbom ne treba u prijavi PDV-a specificirati isporuke koje je izvršio pojedinačni porezni obveznik za čije plaćanje PDV-a on odgovara.

Članak 369.u

1. Prijava PDV-a sastavlja se u eurima.

Države članice koje nisu uvele euro mogu zahtijevati da se prijava PDV-a sastavi u njihovoj nacionalnoj valuti. Ako je isporuka obavljena u drugim valutama, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik primjenjuju, u svrhu popunjavanja prijave PDV-a, tečaj primjenjiv na posljednji dan poreznog razdoblja.

2. Konverzija se provodi primjenjujući tečajeve koje je za taj dan objavila Europska središnja banka ili ako taj dan nije bilo objave, tečaj objavljen narednog dana.

Članak 369.v

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik plaća PDV upućujući na predmetnu prijavu PDV-a najkasnije do isteka roka za predaju prijave.

Plaćanje se vrši na bankovni račun denominiran u euru koji odredi država članica identifikacije. Države članice koje nisu uvele euro mogu zatražiti plaćanje na račun denominiran u vlastitoj valuti.

Članak 369.w

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u pogledu svojih oporezivih aktivnosti obuhvaćenih tom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Ne dovodeći u pitanje članak 1. točku 1. Direktive 86/560/EEZ te članak 2. točku 1. i članak 3. Direktive 2008/9/EZ, predmetni porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavak 2. i stavak 3. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrat koji se odnosi na robu obuhvaćenu ovom posebnom odredbom.

Ako je porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom registriran u svrhe PDV-a u državi članici identifikacije za ostale aktivnosti koje nisu obuhvaćene tom posebnom odredbom, odbija PDV za svoje oporezive aktivnosti koje su obuhvaćene tom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250.

Članak 369.x

1. Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom vodi evidenciju transakcija obuhvaćenih ovom posebnom odredbom. Posrednik vodi evidenciju za svakog poreznog obveznika kojega predstavlja. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi omogućila poreznim tijelima države članice potrošnje da provjere ispravnost prijave PDV-a.

2. Evidencija navedena u stavku 1. stavlja se na raspolaganje elektroničkim putem, državi članici potrošnje i državi članici identifikacije na njihov zahtjev.

„Država članica identifikacije određuje razdoblje tijekom kojega porezni obveznik koji nema poslovni nastan unutar Zajednice treba čuvati tu evidenciju.

* Direktiva Vijeća 2008/55/EZ od 26. svibnja 2008. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 150, 10.6.2008., str. 28.)”

(30) U glavi III. dodaje se sljedeće poglavlje 7.:

„POGLAVLJE 7.

Posebni postupci za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz

Članak 369.y

Kada osoba kojoj je namijenjena uvezena roba u pošiljkama stvarne vrijednosti koja ne prelazi 150 EUR ne odabere primjenu standardnih postupaka za uvoz robe, uključujući primjenu snižene stope PDV-a u skladu s člankom 94. stavkom 2., država članica uvoza dopušta osobi koja robu prijavljuje carini unutar teritorija Zajednice da se koristi posebnim postupcima za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz u pogledu robe čija otprema ili prijevoz završava u toj državi članici.

Članak 369.z

1. Za potrebe ovog posebnog postupka primjenjuje se sljedeće:
 - (a) osoba kojoj je roba namijenjena odgovorna je za plaćanje PDV-a;
 - (b) osoba koja robu prijavljuje carini unutar teritorija Zajednice odgovorna je za naplatu PDV-a od osobe kojoj je roba namijenjena.
2. Države članice omogućuju da osoba koja robu prijavljuje carini unutar teritorija Zajednice poduzme odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da osoba kojoj je roba namijenjena plati točan porez.

Članak 369.za

Ne dovodeći u pitanje članak 94. stavak 2., standardna stopa PDV-a primjenjiva u državi članici uvoza primjenjuje se kada se upotrebljava ovaj posebni postupak.

Članak 369.zb

1. Države članice dopuštaju da se PDV naplaćen prema ovom posebnom postupku prijavljuje elektronički u mjesečnoj prijavi. Prijava prikazuje ukupan PDV naplaćen tijekom relevantnog kalendarskog mjeseca.
2. Države članice zahtijevaju da se PDV iz stavka 1. treba platiti do kraja mjeseca nakon uvoza.
3. Države članice osiguravaju da osobe koje se koriste ovim posebnim postupkom čuvaju evidenciju transakcija obuhvaćenih tim posebnim postupkom tijekom razdoblja koje određuje država članica uvoza. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi omogućila poreznim tijelima države članice potrošnje da provjere ispravnost prijave PDV-a te se stavlja se na raspolaganje elektroničkim putem na zahtjev države članice uvoza.”

Članak 3.

Izmjena Direktive 2009/132/EZ

S učinkom od 1. siječnja 2021. briše se glava IV. Direktive 2009/132/EZ.

Članak 4.

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 1. ove Direktive najkasnije do 31. prosinca 2017. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člancima 2. i 3. ove Direktive najkasnije do 31. prosinca 2020. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 1. ove Direktive od 1. siječnja 2018.

One primjenjuju odredbe potrebne za usklađivanje s člancima 2. i 3. ove Direktive od 1. siječnja 2021.

Kada države članice don te odredbe, prilikom njihove službene objave odredbe sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takvo upućivanje. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 5.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 6.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Vijeće
Predsjednik*

Bruxelles, 1.12.2016.
COM(2016) 756 final

2016/0372 (NLE)

Modernizacija PDV-a za prekograničnu e-trgovinu između poduzeća i potrošača

Prijedlog

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

{SWD(2016) 379}

{SWD(2016) 382}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

Ovaj prijedlog predstavlja dio paketa zakonodavstva o modernizaciji PDV-a za prekograničnu e-trgovinu u skladu s pristupom poduzeće prema potrošaču. Kontekst paketa detaljno je izložen u obrazloženju prijedloga Direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu – COM(2016) 757. U sklopu plana za bolju regulativu Komisija je pripremajući ovaj paket prijedloga izvršila provjeru regulatorne prikladnosti postojećeg minisustava „sve na jednom mjestu” (MOSS) koji se primjenjuje na telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge koje poduzeća isporučuju potrošačima kao i promjena u pravilima o mjestu isporuke takvih usluga iz 2015. Provjerom regulatorne primjerenosti utvrđeno je da je za MSP-ove i mikropoduzeća posebno težak zahtjev, koji je dio pravila iz 2015., za primjenom dvaju dokaza za utvrđivanje mjesta kupca.

Prijedlog o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹ osmišljen je kako bi se riješio taj nedostatak s učinkom od 2018. te će poduzeća koja preko granice unutar Zajednice nude telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja te elektronički isporučene usluge u vrijednosti do 100 000 eura trebati samo jedan dokaz.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Prijedlog se temelji na članku 397. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost² („Direktiva o PDV-u”). U njemu se navodi da Vijeće jednoglasno i na prijedlog Komisije donosi mjere potrebne za provedbu Direktive o PDV-u.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Prijedlog je u skladu s načelom supsidijarnosti jer utvrđeni problem (visoko administrativno opterećenje, posebice za MSP-ove) nastaje zbog zahtjeva propisanog postojećom Uredbom. Prijedlogom se pojednostavnjuje taj zahtjev te se njime jasno nudi vrijednost koja nadilazi ono što se može postići na razini države članice.

• Proporcionalnost

Prijedlog je u skladu s načelom proporcionalnosti, tj. ne nadilazi ono što je potrebno kako bi se zadovoljili ciljevi Ugovora o funkcioniranju Europske unije, posebice neometano funkcioniranje jedinstvenog tržišta. Kao i s testom supsidijarnosti, države članice ne mogu rješavati probleme i uzroke problema bez prijedloga o izmjeni Direktive o PDV-u i povezanih akata. Uvođenje ovog prijedloga proporcionalno je s obzirom na to da nudi znatno pojednostavnjenje za MSP-ove i mikropoduzeća. Međutim, tim se pojednostavnjenjem ne stvara pretjeran rizik za prihode od PDV-a za države članice uzme li se u obzir činjenica da se procjenjuje da ukupna prodaja poduzeća kojima ovo pojednostavnjenje ide u prilog iznosi tek 0,3 % ukupne prekogranične prodaje usluga u pitanju.

¹ SL L 77, 23.3.2011., str. 1.

² SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

- **Odabir instrumenta**

Ovim Prijedlogom izmjenjuje se Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

Ovaj prijedlog predstavlja dio paketa zakonodavstva o modernizaciji PDV-a za prekograničnu e-trgovinu u skladu s pristupom poduzeće prema potrošaču. Rezultati ex-post evaluacija, savjetovanja s dionicima i procjene učinaka detaljno su izloženi u obrazloženju prijedloga Direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu – COM(2016) 757.

U savjetovanju s dionicima utvrđeno je da je za MSP-ove i mikropoduzeća posebno težak zadatak podnošenje dva dokaza kako bi se utvrdilo mjesto kupca, što je obveza nastala promjenama pravila o mjestu isporuke elektroničkih usluga iz 2015. To zahtijeva razvoj sustava i ulaganje u softver za trgovačku maloprodaju koji nisu proporcionalni s razinom prekogranične prodaje. Pojednostavnjeni zahtjevi o dokazima dopuna su uvođenju praga u prekograničnoj prodaji od 10 000 EUR u prijedlogu u sklopu ovog paketa o izmjeni Direktive Vijeća 2006/112/EZ. U kvantitativnom pogledu, uvođenje prekograničnoga praga unutar EU-a 2018. rezultirat će izlaskom 6500 poduzeća iz trenutnog sustava MOSS-a, što će dovesti do potencijalne regulatorne uštede za ta poduzeća od 13 milijuna EUR. Od uvođenja pojednostavnjenih zahtjeva za dokazima 2018. koristi će imati dodatnih 1000 poduzeća. U studiji koja ide u prilog procjeni učinaka procijenilo se da zahtjev za samo jednim dokazom ne predstavlja pretjeran rizik za prihode od PDV-a za države članice.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Ovaj prijedlog predstavlja dio paketa zakonodavstva o prijedlogu modernizacije PDV-a za prekograničnu e-trgovinu u skladu s pristupom poduzeće prema potrošaču. Utjecaj na proračun za paket u cjelini detaljno je naveden u Obrazloženju prijedloga izmjene Direktive o PDV-u – COM(2016) 757. Ova izmjena ne bi trebala stvoriti troškove poreznim upravama pri prilagodbi na novi prag te bi mogla pojednostavniti postupak revizije takvih poduzeća. Kao što je prethodno istaknuto, rezultat ove izmjene ne bi trebao predstavljati pretjerani rizik za cjelokupni prihod od PDV-a jer predstavlja samo 0,3 % ukupne prekogranične prodaje.

5. OSTALI DIJELOVI

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga**

Zahtjev naveden u članku 24.b točki (d) Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 prema kojemu dobavljač telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučeni usluga isporučeni osobama koje nisu porezni obveznici mora prikupiti dva nekontradiktorna dokaza o mjestu poslovnog nastana svojih kupaca predstavlja veliko opterećenje za poduzeća, posebice MSP-ove. Razlog je to što im s obzirom na tijek i opseg poslovanja nije isplativo ulaganje u skupa tehnološka rješenja koja bi im omogućila da pribave dva dokaza o mjestu kupca. Stoga se u ovom Prijedlogu navodi da je dovoljan samo jedan dokaz kada ukupna godišnja vrijednost isporuka, bez PDV-a, obuhvaćena člankom 24.b točkom (d) ne prelazi 100 000 EUR. Takvo pojednostavnjenje trebalo bi stupiti na snagu od 1. siječnja 2018. jer ne zahtijeva nikakve promjene informacijskog sustava za registraciju, prijavu i plaćanje PDV-a (MOSS).

Prijedlog

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹ te posebice njezin članak 397.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 282/2011² utvrđuju se detaljne odredbe za pretpostavku mjesta kupca kako bi se utvrdilo mjesto isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja ili elektronički isporučениh usluga koje su pružene osobi koja nije porezni obveznik.
- (2) Ocjena zahtjeva za primjenom tih pretpostavki pokazala je da je poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u državi članici koji takve usluge isporučuju u druge države članice osobama koje nisu porezni obveznici iznimno teško pod određenim okolnostima dobiti dva nekontradiktorna dokaza mjesta gdje kupac ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište.
- (3) Opterećenje je posebice teško za mala i srednja poduzeća. Zahtjev za jednim dokazom trebao bi pojednostavniti obveze za ona poduzeća čije isporuke potrošačima u drugoj zemlji članici u Zajednici ne prelaze određeni prag.
- (4) Pojednostavnjenje zahtjeva o dokazivanju mjesta kupca komplementarno je izmjenama uvedenima člankom 1. Direktive Vijeća [...] /EU³ u posebnim odredbama utvrđenima u glavi XII. poglavlju 6. Direktive 2006/112/EZ te bi se stoga trebalo primjenjivati od istoga datuma.
- (5) Provedbenu uredbu (EU) br. 282/2011 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

U članku 24.b Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 dodaju se sljedeći drugi i treći stavak:

¹ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

² Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

³ Direktiva Vijeća [...] /EU od [...] o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu

„Za isporuke usluga koje spadaju pod točku (d) prvog stavka kad ukupna vrijednost takvih usluga, bez PDV-a, koje porezni obveznik iz svojeg poslovnog nastana ili stalne poslovne jedinice koja se nalazi u državi članici pruža osobama s poslovnim nastanom, stalnom adresom ili uobičajenim boravištem u drugim državama članicama, ne prelazi 100 000 EUR ili jednak iznos u nacionalnoj valuti, u tekućoj i prethodnoj kalendarskoj godini, pretpostavlja se da korisnik usluga ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište na mjestu koje je isporučitelj utvrdio kao takvo na temelju jednog dokaza iz članka 24.f.

Kada se tijekom kalendarske godine dostigne prag naveden u drugom stavku, taj se stavak ne primjenjuje od tog trenutka do vremena kada uvjeti navedeni u tom stavku budu ponovno zadovoljeni.”

Članak 2.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2018.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Vijeće
Predsjednik*